

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE

Anul XVII.

CELOR CE BINEVESTESC PACE.

No. 5.

CUPRINS:

Martorii Mei

„O, de m'ar asculta poporul
Meu“

Timpul încercării ce ne stă
în față

Spiritul Profeției și Liberta-
tea Cultului

Vorbirea noastră

Vrăjmașul cel din urmă

Grupul celor dela „Solul“

Săptămâna de Abnegație

Iubirea este sacrificiu

„Din casă în casă
cu Domnul“

Metoda lui Dumnezeu

Planul de predare a Lecțiu-
nii școlii de Sabat

Cinci minute misionare
în Sabat

O aniversare importantă

Nu vă lăsați clătinați

Betelul și Școala Misionară

Pagina Gospodarului

Spicuiuri interesante

Diverse

Ziua Libertății Cultului

15 Mai, 1937

Dimineața:

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor.
3. Lectură biblică: „Martorii Mei“.
4. Lectură: „O, de M'ar asculta popo-
rul Meu!“
5. Cor sau muzică instrumentală.
6. Lectură: „Timpul încercării, ce ne
stă în față“.
7. Rugăciuni: pentru libertatea de cult
și propagandă și pentru putere de a
mărturisi pe Hristos.
8. Colectă pentru Fondul Libertății Cul-
tului.
9. Cântare: No. 47.
10. Rugăciune de închidere.

După amiază.

1. Cântare și rugăciune de deschidere.
2. Cor.
3. Lectură: „Spiritul Profeției și liber-
tatea cultului“.
4. Lectură: „Vorbirea noastră“.
5. Poezie sau muzică.
6. Lectură: „Ultimul vrăjmaș“.
7. Rugăciuni de consacrare.
8. Cântare: No. 409.
9. Rugăciune de închidere.

Notă. — Frații predicatori și presbiteri sunt rugați să studieze programul alăturat și să-l aducă la îndeplinire în Comunități.

Timpurile sunt din ce în ce mai grele și noi avem nevoie de sfat și pu-
tere pentru a face lucrarea și a sta în picioare la venirea Fiului omului. Trebuie
să facem rugăciuni călduroase către Domnul. Vorbitorii nu trebuie să execute pro-
gramul într-un fel agresiv, dar nici cu temere. Pentru timpul nostru se cere curaj
și înțelepciune.

Să nu uităm nici colecta, care trebuie să fie cât mai bogată, pentru a putea
susține procesele și tot felul de greutăți cari ne stau în cale.

Bunul Dumnezeu să ne ajute ca să primim în toate Comunitățile noastre
putere și ajutor de sus și libertate pentru vestirea soliei în țara noastră până la
sfârșit.

Departamentul Libertății Cultului.

Martorii Mei

1. *Ultima însărcinare.* — Domnul do-
rește ca ucenicii Săi să fie martorii Săi.
Fapt. 1, 8; 2, 32.

2. Această însărcinare ține până la a
doua venire a Sa. Ioan 14, 2. 3; Matei
24, 14.

3. Ce se cere dela un martor? *Răspuns:* Să spună ce știe.

4. Care va fi totdeauna primirea mar-
torilor lui Isus în lume? Matei 10, 16—18;
Ioan 16, 2. 3.

5. Ce li se va cere cu dinadinsul de
către împotriviții? Fapte 4, 18.

Răspuns: Să nu mai vorbească în nu-
melé lui Isus.

6. Care trebuie să fie răspunsul la a-
ceastă pretenție? Fapte 4, 19. 20; 5, 29.

7. De cine trebuie să se teamă un
martor al lui Dumnezeu? Luca 12, 4. 5.

8. Ce se va întâmpla cu acel ce se
leapadă de Hristos înaintea oamenilor?
Luca 12, 9.

9. Ce se va întâmpla cu acei cari
mărturisesc pe Hristos în fața oamenilor?
Luca 12, 8.

10. Ce poziție trebuie să luăm față de

nezarurile pe cari ni le pricinuește lu-
mea? Ioan 16, 33; Fapte 5, 41.

11. Pentru ce suntem avertizați dina-
inte? Ioan 16, 4. 1.

12. Ce legătură este între lucrarea de
martor și mântuire? Rom. 10, 10.

Răspuns: Prin mărturisirea cu gura,
pui mâna pe mântuire.

13. Prin ce a văzut profetul că vor bi-
rui copiii lui Dumnezeu asupra Satanei?
Apoc. 10, 11. *Răspuns:* Prin cuvântul
mărturisirii lor.

14. Ce a rezervat Domnul Hristos
martorilor Săi biruitori? Apoc. 2, 7. 11.
17. 26; 3, 5. 12. 21.

15. A avut Dumnezeu mulți martori
până acum în lumea aceasta? Ebrei 12,
1. *Răspuns:* Un nor așa de mare de mar-
tori.

16. Ce trebuia să facă martorii fiecă-
rui timp, și ce trebuie să facem noi cei
de azi? Ebrei 12, 1. 2. *Răspuns:* Și noi,
dar... să alergăm cu stăruință în alerga-
rea ce ne stă înainte. Să ne uităm țin-
tă la Căpetenia și Desăvârșirea credin-
ței noastre, adică la Isus.

V. Diaconescu.

„O, de M'ar asculta poporul Meu!“

Noi Adventiștii suntem un popor, care
am primit dela bunul Dumnezeu multe
și mari binecuvântări. Scopul urmărit
prin ele a fost, să se realizeze mântuirea
și fericirea nu numai a noastră, a fiecă-
ruia, ci și a multor altor suflete câștigate
de noi din lume pentru viața veșnică
în împărăția lui Dumnezeu.

Stă scris: „Domnul Dumnezeu nimic nu
face, fără să descopere taina Sa servilor
Săi, profetilor“. Amos 3, 7. Principiul
acesta, după care se conduce bunul
Dumnezeu, ne-a fost nouă de mare folo-
s. Dacă Domnul în cursul veacurilor
nu S'ar fi condus după regula aceasta,
atunci nici noi nu am fi cunoscut nici
până azi marea și minunata taină a lui
Dumnezeu, numită taina mântuirii, care
este: „Hristos în voi, nădejdea mării“.
Taina cea minunată a mântuirii noastre
a ajuns cunoscută însă dintru început,
tocmai pentru că bunul Dumnezeu se con-
duce de principiu, de a nu face nimic
fără să descopere taina Sa servilor Săi.
Descoperirea acesteia au fost făcute pro-
fetilor, tocmai ca ele să fie folosite și
trămbițate nu numai spre mântuirea pro-
pria a celor cari le-au auzit, dar și spre
a fi folosite la mântuirea celor cari nu

le-au auzit încă. Profetii în privința a-
ceasta și-au făcut datoria pe deplin și au
vestit chiar cu prețul a mari suferințe
cele descoperite lor de Domnul.

Principiul acesta, că Dumnezeu nu face
nimic, fără să descopere taina Sa
servilor Săi profetilor, a fost descoperit
cu mult înainte de Amos. Când Domnul
venise pe pământ, pe vremuri, să piardă
Sodoma și Gomora pentru păcatele lor,
zise atunci Domnul: „Au ascude-voiu Eu
de Abraam, cele ce am să fac?“ Și ast-
fel Abraam primi să audă despre planul
lui Dumnezeu cu aceste cetăți, pentru că
Domnul nu ține ascunse tainele Sale de
prietenii Săi; iar Abraam era prietenul
lui Dumnezeu.

La auzirea despre distrugerea apro-
piată a cetăților nelegiuite, Abraam se
și grăbi cu stăruitoarele sale rugăciuni
de mijlocire pentru salvarea acelor păcătoși.
El nu se ruga nimăi pentru cei 50—40
30—20—10 drepti, ce eventual s'ar fi
aflat în cele patru cetăți sortite distrugeri-
rii; ci prezenta acest număr de drepti nu-
mai ca pretext, ca să implore dela
Domnul salvarea dela pieire a tuturor
păcătoșilor, doar-doar într'un viitor oa-
recare se vor întoarce și ei la pocăință.

În loc să zică, „Mă bucur, Doamne,
că Te-ai hotărât în fine, să cureți ținu-
tul de acești ticăloși, cari au murdărit
pământul cu desfrânările lor“, iată pe
Abraam mijlocind pentru sodomiți, și
încă prin cuvinte foarte înduplecătoare.

Mijlocind astfel pentru nelegiuții, era
Abraam mai bun decât bunul Dumnezeu?
— *Nici de cum; ci numai că se dovedea*
și cu aceasta vrednic de numele cu care
este el cunoscut din Scripturi: „Prietenul
lui Dumnezeu“, avea aceeași iubire și
bunătațe pentru oamenii păcătoși și de-
punea aceeași stăruință pentru mântuirea
lor, ca și iubitorul Tată din ceruri. Iar
descoperirea tainei acesteia despre nimi-
cirea Sodomei și Gomorei fusese în a-
celași timp și o punere la probă a carac-
terului lui Abraam și a credințioșiei sale,
din care punere la probă el a ieșit tot
atât de bine ca și din aceea cu sacrifi-
carea lui Isaac. S'a dovedit astfel, că
Abraam își însușise caracterul lui Dum-
nezeu și ajunsese cu adevărat părtaș de
fire dumnezeiască.

Primul și singurul gând al lui Moise,
când Dumnezeu îi descoperi taina, că
voiește să piardă întregul popor Izrail
răsculător, fu de asemenea, să mijlocească
pentru iertarea și mântuirea poporu-
lui și să abată dela ei mânia Domnului.
Și iarăși, aceasta s'a făcut așa, nu pen-
trucă Moise era mai bun decât bunul
Dumnezeu; ci numai pentru ca să se do-
vedească, ce fel a înțeles Moise să se
achite în totul de rolul său ca mijlocitor
al poporului la Dumnezeu, preînchipuit
despre Domnul Hristos și împreună
lucrător cu Domnul la mântuirea oa-
menilor.

La fel cu noi astăzi. Trăim în timpuri,
când bunul Dumnezeu ne-a descoperit
toate tainele Sale, că voiește să strice și
să distrugă toată lumea aceasta, și să-și
intemeieze împărăția Sa prin apropiata
venire în mărire a Domnului Hristos. Ce
și Abraam și ca și Moise pe timpurile lor,
noi ne vom dovedi vrednici de marile
descoperiri dumnezeiești făcute nouă, pri-
etenii ai lui Dumnezeu și părtași de fire
dumnezeiască, numai dacă vom folosi a-
ceste descoperiri, spre a lucra din răs-
puteri să mijlocim pentru mântuirea lu-
mii pierdute, vestind tuturor Evanghelia
astăzi și îndemnând pe toți: „Vă rugăm
fierbinte, împăcați-vă cu Dumnezeu!“
Solia Evangheliei trebuie dusă în toate
straturile societății, la mai marii lumii
acesteia, și la regi și împărați.

Numai puțin timp ne desparte de ve-
nirea Domnului. Lucrarea trebuie făcută
repede de către un popor hotărât și con-
sacrat. Vom avea împotriviți; dar trebuie
luptă, și în lupta aceasta Dumnezeu în-
susi va duce greul războiului și va da
biruință alor Săi.

Canaanul de pe vremuri nevrând să

se pocăiască, a trebuit să fie cucerit cu lupte. Dumnezeu a luptat pretutindeni, și Canaanul a fost cucerit. La fel lumea de azi, nevrând să se pocăiască și respingând solia, evanghelizarea ei trebuie făcută cu lupte și biruină fiecare pe frontul din fața sa rezistențele întâmpinate. La lupta aceasta trebuie să înainteze un popor credincios și sfințit. Porunca pe vremuri era: „Tu, când vei ieși cu oastea contra inamicului tău, ferește-te de orice lucru rău”. Deut. 23, 9. Dumnezeu conduce la biruință numai un popor sfânt și curat. Izrailiții poftitori de oalele cu carne ale Egiptului și dedați la desfrânări muriră cu toții în pustie. Chiar mai mari, cari făcuse desfrânare și tolerase desfrânarea în popor, au fost cu toții spânzurați din ordinul Domnului. Numeri 25. Zelul lui Fineas pentru pedepsirea desfrânațiilor opri mânia lui Dumnezeu și plaga, și pregăti pe popor pentru marile campanii de biruință asupra Madianților și asupra celorlalte popoare, înainte de trecerea Iordanului. Desfrânarea, umblarea după poftă și răskoala merg mână în mână. Infrânarea și ascultarea produc disciplină și unire în popor.

Și astfel pe vremuri numai un popor curățit de poftă și de desfrânări, mulțumit cu regimul simplu al mâncării rănduite de Dumnezeu, respectos și ascultător de o conducere care nu tolera desfrâul, ci se silea cu tot dinadinsul să ducă pe popor în Canaanul promis: — numai un asemenea popor putu trece ca pe uscat Iordanul cel infuriat, care umpluse toată valea, și numai un așa popor cucerii fără sfortări proprii Ierihonul, tarea cetate păgână, și cheia fortărețelor Canaanului necredincios. Așa dar, *nu numai alianța tuturor regilor Canaanului, ci și forțele naturii păreau împotrivoare* înaintării poporului lui Dumnezeu, căci Iordanul inundase tot tinutul: și *toțișuși poporul Izrail fu condus din biruință în biruință, căci Dumnezeu însuși luptă pentru ei.*

Intrați în Canaan și organizați ca popor, chiar generația care trecuse Iordanul se bucură că a dat de lapte și miere, nu distruse pe toți păgânii și păgânsimul, nu desființă cu totul orice fel de idolatrie și, în teritoriul cucerit, *nu făcu nicio cucerire spirituală.* Din cauza aceasta ei decăzură din starea de credință cea dela trecerea Iordanului și se abătură dela căile lui Dumnezeu. Generația următoare, care nu fusese cu biserica în pustie hrănită cu mana de sus, și nu făcuse nicio experiență cu Dumnezeu pentru intrarea în Canaan în care fusese născuți numai cu trupul: — aceștia părăsiră de tot căile și poruncile lui Dumnezeu și se dădură la răutățile popoa-

relor nelegiuite din jurul lor. Se vede de aci, cât de adevărat este cuvântul Domnului din Isaia, care zice: „Cu *cel nelegiuit* chiar milă de s'ar face, el și în *pământul dreptății ar nelegiui și n'ar lua aminte la mărirea Domnului*”. Avem aci dovada puternică, pentru ce bunul Dumnezeu nu poate duce în Canaanul ceresc creștini neisprăviți.

Pentru păcatele și păcătoșenia lor, fiii lui Izrail ajunseser în robia Egiptului, unde fusese greu munciți și rău persecutați. Liberați din Egipt de către bunul Dumnezeu cu semne și minuni mari și aduși în Canaan ca popor cuceritor și liber, — din cauza păcatelor lor, ei fură mereu-mereu subjugați și asupriți de către popoarele păgâne vecine. Vitejia unor eroi ridicăți și sprijiniți de Dumnezeu nu putu schimba soarta unui popor impietrit în păcate, care era numai cu numele și cu descoperirile minunate, făcute lor, popor al lui Dumnezeu, iar nu și cu spiritualitatea, cu faptele și cu caracterul. Urmarea neapărată pentru ei fu: robia babilonică; iar — după lepădarea mântuirii și a liberării aduse de Domnul Hristos — subjugarea deplină de către Romani, distrugerea Ierusalimului și împrăștierea poporului Izrail în toată lumea, *ca să nu mai fie liberi niciodată.* Toate acestea, pentru că nu au răspuns chemării adresate lor, *nu au știut să folosească libertatea și nu și-au îndeplinit rolul de misionari ai lui Dumnezeu,* spre a se servi de descoperirile dumnezeiești pentru a lucra la salvarea tuturor popoarelor. În fața descoperirilor dela Dumnezeu, ei s'au amăgit a se crede mai ceva decât toate neamurile, s'au înălțat în inima lor, și nu s'au gândit a face ca Pavel, care — cu cea mai mare jertfire de sine și înfruntând persecuțiile, închisoarea și lanțurile, se făcu *Apostolul neamurilor* și duse Evanghelia mântuirii până la marginea pământului, pentru că — zicea Pavel: „*Eu nu m'am făcut necredincios vedeniei cerești*”, ci „*Liber fiind eu însumi, m'am făcut robul tuturor, ca să-i câștig pe toți pentru Hristos*”.

Invățătura este pentru noi.

Scoși din Egipt cu semne și minuni mari, primind Legea și mari descoperiri dela Dumnezeu, am trecut Iordanul în Canaan. Dacă, însă, ne vom mulțumi numai să ne bucurăm de miera și laptele Canaanului și să ne desăptăm în adunare la auzul predicilor dela Dumnezeu și la primirea binecuvântărilor cerești, fără să lepădam înșine toată păgânătatea, și fără să distrugem orice idolatrie din inimile noastre: și dacă copiii noștri — în loc să fie ei generația care să ducă lupta până la porțile Ierusalimului nou — vor ajunge să fie un bles-

tem și o mare smiteală pentru poporul întreg și pentru lume: — atunci să nu ne mire, că Dumnezeu nu va mai ieși la luptă alături de oștirile noastre, ci ne va lăsa să fim numai de prigonire și de batjocură, biruiți și înfrânți pe toate fronturile, ca niște nelegiuiți cu cari s'a făcut o milă, de care milă ei nu s'au arătat vrednici, ci au nelegiuit chiar în pământul dreptății, după trecerea Iordanului.

Bunul Dumnezeu, în minunata organizație dată poporului advent, a prevăzut și un departament al libertății cultului. Acesta e de mare folos și face o importantă lucrare, de a clarifica și apăra libertățile legale. Dar ori câte silințe și alergături ar depune acest departament, dacă libertatea cultului, pentru care a leargă el, este înțeleasă de poporul advent în felul cum era înțeleasă în vechiul Izrail în descrierea din Ieremia 7, 8—11, iar nu în felul descris în Ieremia 7, 1—7, în Romani 12, 1, 2, în Iacob 1, 21—27, în Filipeni 1, 27—30 și în alte locuri similare: atunci toată osteneala va fi de geaba, căci dorintele pentru o libertate de cult rău înțeleasă, nu se vor putea realiza.

Din contră, libertatea de a trăi credința ca adevărat și de a vesti pretutindeni Evanghelia iubirii Marelui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Isus Hristos, a fost totdeauna asigurată devotaților și credincioșilor copii ai lui Dumnezeu. *Abraam era unul singur în mijlocul unor popoare numeroase cu regi puternici;* dar libertatea lui, de a ridica pretutindeni altare și a predica numele Domnului, nu a putut fi îngrădită de nimeni. Dumnezeu Se arăta în vis acelor regi, îi muștra din cauza lui Abraam și îi avertiza să nu-i facă niciun rău; iar regii spuneau lui Abraam: „*Iată, țara mea este înaintea ta; locuiește unde îți va plăcea*”. Gen. 20, 7. 15. De câte ori voia rău chiar Izrailiții să ucidă pe Moise cu pietre, și de câte ori nu se răsculau în contra lui? Dar chiar răskoala lui Core, Moise nu căută să o birue cu o contra-răskoală agitănd în popor el și fiii săi cu ajutorul câtorva partizani: ci libertatea lui Moise fu asigurată de Domnul, care susținu pe servul Său contra tuturor răskoalelor și a tuturor agitațiilor. Și ce să mai zicem despre Daniel? Libertatea lui de a trăi credința lui Dumnezeu și a o propovădui chiar în Babilonul cel rău și prigonitor fu asigurată în așa fel de către bunul Dumnezeu, încât chiar marele rege, Nebucodonosor, căzu și se închină înaintea lui Daniel și îl puse mai mare peste tot regatul, iar, în Noul Testament, cine putu opri lui Pavel libertatea, ca — chiar în închisoare și în lanțuri fiind — să trăiască Evanghelia și să o predice chiar

la Regi și Guvernatori și să câștige suflere pentru împărăția lui Dumnezeu?

Să trăim cu toții — noi și copiii noștri — Cuvântul lui Dumnezeu și să fim însuflețiți de cel mai cald zel de a vesti pentru mântuirea oamenilor minunatele descoperiri, cu cari ne-a binecuvântat pe noi Domnul: și atunci „Cine vă va putea face vreun rău, dacă voi sunteți plini de râvna de a face binele?” 1 Petru 3, 13.

Căci însuși Domnul zice și azi: „O, de M'ar asculta poporul Meu și de ar umbla Izrail în căile Mele! Atunci îndată aş înfrunta pe vrăjmașii lor și Mi-aș întoarce mâna contra protivnicilor lor. Cei ce urâsc pe Domnul L-ar linguși și fericea lui Izrail ar dăinui în veci”. Ps. 81, 13—15.

Ștefan Demetrescu.

Timpul încercării ce ne stă în față

Acesta este titlul unui capitol din cartea „Mărturie”, Vol. II, apărută de curând în limba română.

Reproducem câteva pasagi din aceste cuvinte perfoase ca meditație și ca învățătură pentru Ziua Libertății Culturii și pentru vremurile cari ne stau în față.

„Înainte noastră se află o mare încercare. Se cuvine dar să folosim toate puterile pentru a face ca lucrarea lui Dumnezeu să înainteze. Puterile pe cari ni le-a dat Dumnezeu trebuie să fie folosite pentru a clădi, nu pentru a dărâma. Cei cari din neștiință sunt înșelați, nu trebuie să rămână în starea aceasta. Domnul spune trimișilor Săi: „Mergeți la ei, și spuneți-le ce am spus. Eu, fie că vor asculta, fie că se vor lăsa”.

„A sosit timpul când persecuția se va abate asupra acelor cari proclamă adevărul. Privelșteza celor viitoare nu prea este încurajatoare; dar, fără a ține seama de aceasta, să nu cedăm în străduințele noastre de a ajuta celor cari sunt gata să piară, pentru răscumpărarea căroră Domnul cerului Și-a oferit viața Sa scumpă. Când un mijloc dă greș, încercați un altul. Străduințele noastre nu trebuie să fie moarte, sau lipsite de viață. Atâta timp cât viața este cruțată, să lucrăm pentru Dumnezeu. În toate epocile bisericii, solii rânduiți de Dumnezeu s'au expus la ocară și persecuție de dragul adevărului. Dar ori unde ar fi sluit poporul lui Dumnezeu să meargă, chiar dacă, așa cum s'a întâmplat cu ucenicul iubit, ar fi surghiunuiți pe o insulă pustie, Hristos va ști unde se află ei, și-i va imputernici și binecuvânta, umplându-i cu pace și bucurie”.

De la căderea în păcat, adevărul a ajuns ceva neplăcut pentru lumea aceasta și a fost tratat de mulți oameni ca un copil vitreg, ca un musafir neplăcut. Persecuția s'a abătut asupra celor ce au proclamat adevărul. Cu drept cuvânt a spus cineva: „Te-ai hotărât să spui adevărul, pregătește-te de suferință”.

Persecuția și suferința nu trebuie să fie o surpriză pentru copiii adevărului și nici un motiv de descurajare. Vieța noastră este legată de Acela care este „Adevărul și Vieța”, și noi vom birui cu El, vom rămâne în veci cu El.

Pe de altă parte, necazurile pe cari le îngăduie Dumnezeu să vie peste biserica Sa sunt spre binele și curățirea ei.

„Iubirea lui Dumnezeu pentru biserica Lui este nemărginită. Grija Lui față de moștenirea Sa este neîntrecută. El nu îngăduie ca asupra bisericii Sale să vină vreun necaz, dacă acesta nu este cu totul necesar pentru curățirea ei, pentru binele ei actual și viitor. El vrea să-și curețe biserica așa cum a curățit templul la începutul și la sfârșitul lucrării Sale pe pământ. Tot ceea ce aduce El asupra bisericii ca încercare și greutate, vine pentru ca poporul Lui să poată câștiga o evlavie mai adâncă și mai multă tărie pentru a duce biruințele crucii în toate părțile lumii”.

Unul din motivele de căpetenie pentru cari se va abate persecuția asupra credincioșilor, va fi ascultarea de legea lui Dumnezeu și cu deosebire ascultarea de porunca a patra.

„Puteri religioase cari după mărturisire ar fi aliate cu cerul, și cari pretind că au caracteristicile unui miel, vor dovedi prin faptele lor, că au o inimă de fieră și că sunt instigate și stăpânite de Satana. Vine timpul când poporul lui Dumnezeu va resimți persecuția din cauză că sfințește ziua a șaptea. Satana a făcut să se schimbe Sabatul cu nădejdea că va putea să-și realizeze scopul de a răsturna planurile lui Dumnezeu. El caută a face ca poruncile lui Dumnezeu să aibă mai puțină putere în lume decât legile omenești. Omul fărădelegii, care a gândit să schimbe timpurile și legile și care și până acum a apăsător pe copii lui Dumnezeu, va face să se creeze legi cari să impună ținerea zilei întâia a

săptămânii. Dar poporul lui Dumnezeu trebuie să stea tare pentru El. Și Domnul va lucra în favoarea lor, arătând clar că El este Dumnezeul zeilor”.

„Nimeni nu trebuie să fie neascultător de poruncile Lui pentru ca să scape de persecuție. Ci fiecare să ia seama la cuvintele Domnului Hristos: „Când vă vor prizoni într'o cetate, să fugiți într'alta. Matei 10, 23. Dacă lucrul acesta poate fi evitat, nu vă așezați singuri în puterea oamenilor cari sunt influențați de spiritul lui Antichrist. Tot ce se poate face trebuie să facem pentru ca aceia cari sunt gata să sufere pentru cauza adevărului să fie fericiți de oprinare și de cruzime”.

Domnul Hristos este pilda noastră. Hotărârea Lui Antichrist de a realiza revolta pe care a început-o în cer va continua să lucreze în fiii neascultării. Invidia și ura lor împotriva acelor cari ascultă de porunca a patra, se va face tot mai aprigă. Dar poporul lui Dumnezeu nu trebuie să-și ascundă steagul. Ei nu trebuie să treacă cu vederea poruncile lui Dumnezeu, și, pentru ca să le fie mai ușor, să se dedea împreună cu mulțimea la rele”.

„Domnul îmbărbătează pe toți aceia cari-L caută cu toată inima. El le dă Duhul Lui cel Sfânt, manifestarea prezenței și harului Său. Dar aceia cari părăsesc pe Dumnezeu ca să-și cruțe viața, vor fi părăsiți de El. Căutând să-și scape viața prin părăsirea adevărului, ei vor pierde viața veșnică”.

V. D.

Spiritul Profeției și Libertatea Culturii

Cu adevărat că Bunul Dumnezeu a fost Acela care a plănuit și a adus la îndeplinire mișcarea adventă. Dovada o avem și în conducerea mână de Duhul Sfânt pe care a primit-o această mișcare religioasă. Pentru toate felurile de lucrare a acestei Comunități, am primit foarte multe și minunate de bune sfaturi prin Spiritul profeției. Ferice de noi dacă ne vom ține de ele!

Iată așa stau lucrurile și cu libertatea culturii. Duhul lui Dumnezeu ne-a dat îndrumări precise și bogate de ceea ce trebuie să facem și cum trebuie să lucrăm pentru apărarea libertății religioase.

În limba română avem o parte din sfaturile acesteia publicate în noul volum de mărturie care ne stă la îndemână. În vederea timpului încercării care ne stă în față, e bine să cetim cele scrise la

pagina 246—250. In paginile 256—261 sunt date îndemnuri despre felul nostru de purtare în împrejurările grele în cari intrăm. Ce cale trebuie să apuce apărătorii adevărului? Ei trebuie să arate adevărul așa cum este în Isus, cu iubire, blândețe și bunătate, ca Domnul Hristos. „Acea cari știu că au adevărul nu ar trebui, prin expresii aspre și grele, să dea măcar o singură ocazie lui Satana să le interpreteze în chip greșit spiritul”.

Față de cei cari „n'au cunoscut Scripturile decât prin interpretările” altora trebuie să fim îngăduitori. Să nu atacăm pe oameni nici prin viu graiu, nici prin scris. „Fiecare cuvânt neînțeleptesc pe

care-l vor rosti frații noștri va fi adunat ca o comoară de domnul întunerecului”. Serva Domnului zice: „Aș vrea să întreb: Cum îndrăznesc minți omenești mărginite să vorbească neatent și la voia întâmplării cuvinte cari vor trezi puterile iadului împotriva sfinților lui Dumnezeu?”

„Fiecare să-și aducă aminte că noi în niciun caz nu trebuie să invităm persecuția”.

Iubiți frați! Cetiți cu luare aminte paginile acestea din „Mărturiile”, Volumul II, și țineți-vă de ele, căci sunt dela Dumnezeu pentru binele nostru.

D. Florea

Vorbirea noastră

„Să vestiți slobozenia în
fară pentru toți locuitorii ei”.
Lev. 25, 10.

„Fiți înțelepți ca șerpii și
fără răutate ca porumbeii”.
Matei 10, 16.

În vestirea adevărului și în lupta pentru apărarea libertăților religioase, întâmpinăm adesea rea înțelegere, cuvinte împotrivoare și chiar violență. Ispita pentru noi este, în asemenea împrejurări, să răspundem împotrivorilor printr'o vorbire la fel cu a lor și să fim târiți într'o luptă de cuvinte nepotrivite.

„Ce cale să apuce apărătorii adevărului? Ei au cuvântul veșnic și neschimbător al lui Dumnezeu, și trebuie să arate că au adevărul așa cum este în Isus. Cuvintele lor nu trebuie să fie aspre și tăioase. În felul cum prezintă ei adevărul trebuie să dea pe față iubirea, blândețea și bunătatea Domnului Hristos. Lăsați adevărul să facă lucrarea de a tăia; Cuvântul lui Dumnezeu este tăios, ca o sabie cu două tăișuri, și el își va tăia calea la inima omului. Acea cari știu că au adevărul nu ar trebui, prin expresii aspre și grele, să dea măcar o singură ocazie lui Satana să le interpreteze în chip greșit spiritul”.

„Ca popor, trebuie să stăm așa cum a făcut-o Răscumpărătorul lumii. Când era în discuție cu Satana cu privire la trupul lui Moise, Domnul Hristos nu a îndrăznit să-i aducă vreo acuzație batjocoritoare. El fusese provocat în toate felurile ca să facă așa ceva, și Satana a fost desamăgit pentru faptul că nu putea să trezească în Domnul Hristos un spirit de răsunare. Satana era gata să interpreteze în chip rău tot ceea ce făcea Isus; dar Mântuitorul nu voia să-i dea niciun prilej, nici măcar aparența vreunei scuze. El nu era dispus să părăsească

drumul drept al adevărului ca să urmeze rătăcirile, deducțiile sucite, cotiturile și deplasările lui Satana”.

„Felul de purtare al Domnului Hristos chiar față de vrăjmașul sufletelor, trebuie să fie o pildă pentru noi toți în legăturile pe cari le avem cu oricine, pentru a nu aduce vreo acuzație jicitoare împotriva cuiva; cu atât mai puțin nu trebuie să fim aspri sau necuviincioși față de aceia cari poate sunt tot atât de doritori ca și noi de a cunoaște adevărul”.

„Noi ar trebui să ne cercetăm cu grijă căile și spiritul, și să vedem în ce fel facem lucrarea care ne-a fost încredințată de Dumnezeu, și care cuprinde în sine soarta sufletelor. Asupra noastră planează cea mai înaltă răspundere. Satana stă gata, plin de înflăcărare să inspire întreaga confederație a uneltor satanice, pentru a-i face să se unească cu oameni răi, și să aducă asupra credincioșilor adevărului suferințe grabnice și grele. Fiecare cuvânt neînțeleptesc pe care-l vor rosti frații noștri va fi adunat ca o comoară de domnul întunerecului”.

„Fiecare să-și aducă aminte că noi în niciun caz nu trebuie să invităm persecuția. Nu trebuie să folosim cuvinte aspre și tăioase. Țineți-le departe de orice articol scris, scoateți-le din orice cuvântare rostită. Lăsați cuvântul lui Dumnezeu să taie, să mustre; oamenii mărginiți să se ascundă în Isus Hristos și să rămână în El. Lăsați să iasă la iveală spiritul lui Hristos. Fiecare să fie atent la cuvintele pe cari le rostește, pentru a nu așeza pe

cei cari nu sunt de credința noastră într'o opoziție de moarte împotriva noastră, și pentru a nu da lui Satana ocazie de a folosi cuvintele noastre necugetate pentru a ne pune piedeci în cale”. — „Mărturiile” Vol. II, pag. 256—261.

„Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi; dar cu blândețe și teamă”. 1 Petru 1, 15.

Greutățile și persecuțiile nu trebuie să ne conducă la descurajare — dar nu trebuie să ne ducă nici la răsvrătire împotriva celor răi. Aceasta ar fi pentru noi o cursă și o cădere.

„Nu te lăsa biruit de rău, ci birue răul prin bine”. Rom. 12, 21.

„Fiți îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului căci venirea Domnului este aproape”. Iacob 5, 7, 8.

Trebuie să rămănem liniștiți, plini de răbdare și plini de blândețe în cuvintele și faptele noastre, până se va ivi ziua Domnului Hristos. Atunci va fi scăpare pentru noi și dreptate din belșug.

V. Diaconescu.

Vrăjmașul cel din urmă

„Vrăjmașul cel din urmă,
care va fi nimic, va fi moartea”. 1 Cor. 15, 26.

Timpurile cari ne stau în față sunt din ce în ce mai serioase, veștile rele se înmulțesc din ce în ce — și potrivit cuvintelor Domnului din Evanghelia după Luca, la capitoul 21, 26 — oamenii vor fi apucați de groază „în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ”.

Sentimentul acesta de teamă va paraliza sufletul oamenilor până acolo că unii din ei „își vor da sufletul de groază”.

Poporul lui Dumnezeu va trece și el prin timpuri de strămtorare grea „cum n'a mai fost dela începutul lumii”.

Pe măsură ce aceste timpuri se apropie și pe măsură ce vestim prin graiu și scris persecuția ce are să vie și ale cărei începuturi le și simțim, s'ar putea ca teama să pună stăpânire pe sufletul nostru și să ne paralizeze.

Să ne aducem aminte că: „Teama este mai rea decât primejdia”, iar noi vorbind despre persecuția ce va veni, să nu vorbim într'un fel care să vâre groază în inimile credincioșilor și să producă panică.

Diavolul s'ar bucura de lucrul acesta, și avertismentele date de Domnul pentru a sprijini sufletul nostru (vezi Ioan 16,

4. 1.) în loc să ne întărească, ar fi pentru el un mijloc de a slăbi inimile credincioșilor.

De aceea să fim atenți în ce spirit întrebuițăm avertismentele acestea, și cum vorbim fraților și poporului.

Să ne amintim că o astfel de panică s'a produs și la marginea Canaanului pământesc, prin felul cum a vorbit și au raportat o parte din cei trimiși să aducă vești.

Să ne amintim iarăși că „fricoșii” nu vor intra în împărăția lui Dumnezeu. Apocalips 21, 8.

Curaj și credința trebuie să fie cultivate în biserică, până acolo încât să putem da piept și cu ultimul vrăjmaș.

Greutățile cari stau în fața lucrării, trebuie să stimuleze în noi curajul și cre-

dința — și să fim gata să facem lucrarea în orice împrejurări.

Ținând seama de timpurile în cari trăim, Comitetul Uniunii a formulat o hotărâre în această privință, pe care o dăm în rezumat:

Ținând seama că se cer din ce în ce tot mai multe forme și măsuri pentru ca o Comunitate să poată funcționa, ceea ce a adus la stănenirea și chiar intreruperea activității multor Comunități, și că uneori frații noștri cred că frații dela conducere nu depun destule eforturi și interes în cauza lor, că unele Comunități s'au obișnuit cu ideea că lucrarea poate fi făcută numai atunci când toate împrejurările sunt favorabile — s'a hotărât ca, frații noștri și noi înșine să ne învățăm unii pe alții că lucrarea lui

Dumnezeu nu poate fi împiedecată de oameni și că — după cum zice Apostolul Pavel — „cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi legat”. De asemenea trebuie să amintim că ultima noastră luptă pe pământul acesta, va fi o luptă pentru libertatea religioasă. Să ne amintim de ultimul vrăjmaș pe care trebuie să-l întâmpinăm, și că acela care va avea frică de moarte va fi în primejdie să-și piardă credința și vieța veșnică”.

Când va veni și timpul strămtorării, atunci trebuie să fim liniștiți și cu curaj în Domnul. Bunul nostru Tată *am* ne va ajuta să biruim teama de oameni. Să ne încurajăm unii pe alții, aducându-ne aminte că Domnul ne-a zis: „Indrăzniți, Eu am biruit lumea”.

V. Diaconescu.

Grupul celor dela „Solul”

Când mă aflam la Oswego, N. Y., în Iunie, 1855, mi-a fost arătat că poporul lui Dumnezeu a fost copleșit de greutăți; că au fost Acani în tabără. Lucrarea lui Dumnezeu a progresat foarte puțin, și mulți dintre servii Săi au fost descurajați din pricină că adevărul n'a avut un efect mai mare în New York, și nu s'au alăturat mai mulți bisericii. Grupul celor dela „Solul” s'a ridicat și noi vom avea de suferit ceva din pricina limbilor lor mincinoase și a interpretărilor lor false, totuși va trebui să suportăm totul cu răbdare, pentru că ei nu vor vătașa cauza lui Dumnezeu acum când pleacă din mijlocul nostru, așa cum ar vătăma-o prin influența lor, dacă ar rămâne între noi.

Blestemul lui Dumnezeu a fost adus asupra bisericii din pricină că aci erau oameni cu inimi corupte. Ei au dorit să fie în frunte, când nici Dumnezeu și nici frații lor nu i-au pus acolo. Egoism și înălțare de sine au caracterizat umblarea lor. Acum s'a deschis un loc pentru toți aceștia, unde ei pot să meargă să găsească pășune împreună cu toți cei cari sunt ca ei. Noi ar trebui să dăm laudă lui Dumnezeu că s'a îndurat să scape Comunitatea de ei. Dumnezeu a lăsat pe multe din aceste persoane în căile lor proprii, ca să se sature de propriile lor fapte. Acum sunt conduși de o excitație și simpatie care va înșela pe unii; dar orice om sincer va fi luminat în ce privește adevărata stare a acestei grupe, și va rămâne cu poporul deosebit al lui Dumnezeu, se va ține cu putere de adevăr și va umbla pe calea cea umilă, neatins de influența acelor, cari au fost lăsați de Dumnezeu în propriile lor căi,

ca să se sature de faptele lor proprii. Am văzut că Dumnezeu dăduse acestor oameni prilej de a se schimba; El le dăduse lumină în ce privește iubirea de ei înșiși și alte păcate ale lor; dar n'au vrut să dea ascultare. Ei n'au vrut să fie schimbați, și El cu îndurare a ușurat Comunitatea de ei. Biserica va avea succes, dacă servii lui Dumnezeu și Comunitatea se vor consacra Lui și cauzei Sale.

Am văzut că poporul lui Dumnezeu trebuie să se ridice și să îmbrace armătura. Hristos vine, și marea lucrare a ultimei solii de har este de prea mare importanță pentru noi ca s'o lăsăm și să ne coborim spre a răspunde unor astfel

de minciuni, interpretări false, și bârfeli, cu cari s'a hrănit grupul dela „Solul” și pe cari le-au răspândit și aiurea. Adevărul, adevărul prezent, noi trebuie să rămânem la el. Noi facem o mare lucrare și nu putem să ne coborim. Satana este în toate acestea, ca să abată mințile noastre dela adevărul prezent și dela venirea lui Hristos. Ingerul zise: „Isus știe totul”. Peste puțin va veni și ziua lor. Toți vor fi judecați după faptele făcute în corp. Limba mincinoasă va fi adusă la tăcere. Păcătoșii din Sion vor fi înspăimântați, și groaza va apuca pe cei fățarnici. — „Mărturie pentru Comunitate”, Vol. I. pp. 122. 123.

Următorii frați din Conf. Banat au vândut câte 100 de reviste festive în Campania de Toamnă: Taiti Sigismund, Iosif Pastor, Loghin Petcu, Maghiaru Emil.

A apărut o nouă carte de cântări cu note: „Florile Credinței”, cuprinzând un număr de cântări noi dintre cele mai alese, și melodioase. Materialul din această nouă carte de cântări va fi de mare folos Corurilor Comunităților noastre. În acest volum veți găsi și o serie de cântări speciale pentru ocaziile când se celebrează căsătorii. Prețul este de 80 lei.

Săptămâna de Abnegație

delă 29 Mai la 5 Iunie 1937

Sabatul delă 29 Mai.

1. Cântare și rugăciune.
2. Cor sau muzică.
3. Lectura: „Săptămâna de Abnegație”
4. Rugăciuni speciale pentru primirea spiritului de sacrificiu pentru lucrarea misionară din lumea întreagă.
5. Apel către membrii Comunității spre a participa cu toții la această Săptămână de Abnegație aducând în Sabatul viitor darul lor pentru progresul lucrării Domnului.
6. Cântare și rugăciune.
7. Cor.

Sabatul delă 5 Iunie.

1. Cântare și rugăciune.
2. Lectura Biblică: „Iubirea este sacrificiu”.
3. Strângerea darurilor (în timp ce se cântă o cântare specială).
4. Rugăciuni de consacrare și de mulțumire.
5. Cântare și rugăciune.
6. Cor.

Săptămâna de Abnegație

Bunul Dumnezeu ne dă mereu ocazii fericite de a conclura împreună cu El la salvarea omenirii prin vestirea Evangheliei harului Său.

Săptămâna de Abnegație și sacrificiu lucrează asupra inimilor tuturor credincioșilor Săi în chip deosebit. Membrii Comunităților sunt ocupați cu gândul cum să procedeze ca venitul lor din această săptămână, care va fi oferit Domnului, să fie cât mai mare. Săptămâna de Abnegație ne aduce mai aproape cu inimile de Acela care a făcut cel mai mare sacrificiu pentru noi. Tot în spiritul Aceluia care S'a jertfit de bună voie pentru noi pe cruce, ne mână și pe noi azi ca să aducem de bună voie un dar pentru vestirea Evangheliei harului Său în lumea întreagă. Lucrarea lui Dumnezeu din țară cât și din toate câmpurile misionare face apel la noi în aceste zile grele ca să li se trimită mai mulți misionari și evangheliști. Misionarii stau gata să plece de îndată ce noi îi vom sprijini cu mijloacele necesare. În Spiritul profeției noi cetim: „Lucrarea misionară din țară va înainta și mai mult în fiecare direcție atunci când este manifestat un spirit de dărnicie, abnegație și sacrificiu de sine pentru prosperitatea misiunilor externe, căci prosperitatea lucrării din țară depinde în mare măsură, cu ajutorul lui Dumnezeu, de influența ce se răsfrânge în urma lucrării de evanghelizare săvârșită în ținuturi îndepărtate. Prin lucrarea cu stăruință în vederea împlinirii nevoilor cauzei lui Dumnezeu, noi ne aducem sufletele în contact cu Izvorul oricărei puteri și binecuvân-

tări”. — „Mărturie”, Vol. IV, pag. 27.

Frații predicatori și toți misionarii, au primit cu bucurie, nu ca o poruncă sau ca o obligație impusă, ci de bună voie s'au hotărît și în anul acesta ca și în toți anii, să aducă Domnului de bună voie tot salariul lor din această Săptămână de Abnegație. Membrii Comunităților noastre s'au unit și ei cu frații predicatori și doresc să aibă o Săptămână de Abnegație aducând și ei venitul lor din această săptămână a Domnului.

Este bine ca în această săptămână să se înalte rugăciuni atât în adunare cât și în familie către bunul Dumnezeu, pentru ca El să dea prosperitate lucrării Sale din țară cât și în toată lumea. Să vorbim în această săptămână despre marile sacrificii adus de Domnul Hristos pe cruce pentru noi. El care a adus cel mai mare sacrificiu, să ne facă cunoscut calea cum să-I aducem un sacrificiu bineplăcut și în anul acesta.

Ioan Reit.

Iubirea este sacrificiu

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu”. Ioan 3, 16.

„Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta ca cineva să-și jertfească viața pentru prietenii săi”. Ioan 15, 13.

Omenirea era pierdută din cauza păcatului și diavolul care este izvorul urei și al egoismului conducea pe oameni la moarte veșnică. Isus Hristos fiind izvorul dragostei și al sacrificiului, Se oferi de bună voie ca să fie jertfit El în locul celor păcătoși. Rom. 5, 8. Căci iubirea este urmată totdeauna de sacrificiu. Căci Dumnezeu a iubit . . . și a dat.

Cei salvați de sub influența egoismului și urei lui Satana, acei cari au cunoscut pe Dumnezeu, iubirea Sa și sacrificiul Său, nu mai pot privi cu indiferență la o lume pierdută în întunec și în neștiință. Toți cei cari au primit pe Hristos în inimile lor, au primit în a-

celași timp și dragostea Lui și spiritul Său de sacrificiu pentru salvarea sufletelor din mrejele păcatului.

Acei cari au primit la început solia ingerului al treilea, nu erau bogați și nu aveau bunuri materiale, dar totuși au fost gata la orice sacrificiu, s'au lepădat de ei înșiși, folosind totul pentru răspândirea soliei în lume.

Dacă ne gândim la pionerii acestei mișcări, ca Fr. Bates, fratele și sora White și toți ceilalți au dus o viață de adevărată abnegație, sacrificând totul pentru Domnul și solia Sa. Noi la fel trebuie să învățăm acest spirit de sacrificiu. „Cei ce intră acum în lucrare cunosc oarecum foarte puțin despre spiritul de abnegație și de sacrificiu al aceloră, asupra cărora Domnul a pus povara lucrării Sale la începutul ei. Experiența trecutului ar trebui să fie impropătată în mintea lor din nou, căci ei trebuie să

ducă lucrarea înainte cu același spirit de sacrificiu, care a caracterizat pe adevărații lucrători la început'.

„Cei ce sunt gata a aduce orice sacrificiu pentru a câștiga vieța veșnică, o vor avea, căci pentru ea face să suferim, să răstignim eul nostru și să sacrificăm orice idol”. — „Mărturie”, Vol. I, p. 126.

„Dacă nu sunteți gata să aduceți sacrificiu în folosul lucrării, atunci nu va fi loc pentru voi în Impărăția lui Dumnezeu”. — „Mărturie”, Vol. 9, pag. 103.

„Nimeni nu va intra în cer fără a aduce vreun sacrificiu”. — „Mărturie”, Vol. I, pag. 126.

„Poporul Tău va aduce daruri de bunăvoie”. Ps. 110, 3.

Când Domnul Hristos va reveni în mărire pe norii cerului însoțit de toți sfinții Săi îngeri, atunci El le va zice: „Strângeți-Mi pe credincioșii Mei cari au făcut legământ cu Mine prin sacrificiu”. Ps. 50, 5.

Ioan Reit.

Sacrificiul cerut de Domnul tânărului bogat s'a părut acestuia prea mare și prea greu de înfăptuit.

Ora Misionară din luna Mai

PROGRAM

Cântare de deschidere.
Rugăciune.

Raport asupra lucrării misionare din luna Aprilie.

Cântare de cor sau instrumentală.
Studiu biblic: „Din casă în casă cu Domnul”.

Lectură: „Metoda lui Dumnezeu”.
Lectură: „Planul de a preda lecțiunile școlii de Sabat ca o lectură biblică”.
Lectură: „O clasă pentru Cum să se predea lecturile biblice”.

Strângerea de daruri pentru literatura gratuită.

Cântare de închidere.
Rugăciune.

Notă pentru conducători.

Scopul acestui program este de a încuraja pe membrii Comunității să țină lecturi biblice. Fiecărui membru i se cere să spună cel puțin unui vecin ceea ce el a învățat din lecțiunile Școlii de Sabat. El va spune ceea ce știe după cum a făcut și demonizatul vindecat din Luca 8, 39.

Dacă n'ați întemeiat clasa pentru „Cum să se predea lecturi biblice”, faceți aceasta îndată și cereți ca cei ce vor să se înscrie să se adreseze secretarului misionar.

Încurajați povestirea experiențelor acestora care țin lecturi biblice. Accentuați asupra raportării lucrării făcute.

Departamentul misiunii Interne.
Diviziunea Europeană de Sud.

străzile de aur cu Gabriel, la braț, vorbind cu multă atenție și foarte serios. Gabriel spunea:

„Doamne, Tu ai murit pentru întreaga lume, nu-i așa?”

„Da”.

„Trebuie să fi suferit mult zise el privind acea față mare cu semne ce nu vor dispărea.

„Da”, a venit din nou răspunsul pe un ton minunat, foarte liniștit, dar plin de cea mai adâncă simțire.

„Și știi toți despre aceasta?”

„O, nu! Numai câțiva locuitori din Palestina știu despre lucrul acesta”.

„Dar, Doamne, ce plan ai? Ce măsuri ai luat Tu pentru ca lumea să știe că Tu ai murit, că Tu ai murit pentru ea? Care este planul Tău?”

„Da”, se crede că ar fi răspuns Domnul, „Eu am invitat pe Petru, pe Iacob pe Ioan, pe Andrei și încă pe câțiva, să facă din aceasta ocupația vieții lor, a-nume de a spune și altora și acești alții să spună altora, și alții altora, și încă altora, până când cel din urmă om din cel mai îndepărtat loc să audă Evanghelia și să simtă puterea ei pătrunzătoare și captivantă”.

Și Gabriel ne cunoaște pe noi oamenii destul de bine. El n'a venit numai odată în legătură cu pământul. El știe din ce suntem făcuți. Se crede că el ă răspuns cu oarecare ezitare, ca și cum ar fi văzut greutatea în împlinirea acestui plan. „Da, dar să presupunem că Petru nu-și îndeplinește datoria. Să presupunem că Ioan nu spune nimic altora. Să presupunem că cei ce vor veni după ei, ur-

„Din casă în casă cu Domnul”

Intrebare: *De către cine așteaptă Isus să fie dusă solia?*

Răspuns: „Duceți-vă” Mat. 28, 19. „Când Isus S'a înălțat la cer, El a încredințat lucrarea Sa de pe pământ aceluia cari primise lumina Evangheliei. Ei trebuia să ducă lucrarea mai departe până la încheiere. El n'a prevăzut niciun alt mijloc pentru a răspândi adevărul Său. „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”.

„Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”. Această răspundere solemnă stă și asupra noastră, cei din veacul acesta. Biserica poate să primească sau să respingă această răspundere”. „Schite istorice asupra Misiunilor Externe A. Z. Ș. p. 288.

Intrebare: *Cum ilustrează un alt scriitor scena din cer?*

Răspuns: „Cineva și-a închipuit o scenă pe care o arată că ar fi avut loc după ce Domnul Isus S'a înălțat la cer Domnul se plimba într-o zi pe

mașii lor dela începutul veacului al douăzecilea, sunt atât de ocupați în afaceri — unii dintre ei pe deplin, alții nu în aceeași măsură — încât ei nu vor duce vestea la alții. Atunci ce vei face?

Din nou vocea liniștită și minunată a lui Isus, răspunde: „Gabriel, Eu n'am făcut alte planuri. Eu Mă încred în ei”. „Convorbiri intime despre servire”. S. D. Gordon pp. 89—92.

Intrebare: Cui trebuia dusă Solia?

Răspuns: „La orice făptură”. Marcu 16, 15.

Intrebare: Unde trebuia să meargă ucenicii pentru a duce solia lor?

Răspuns: „Din casă în casă”. Fapte 2, 46.

„In orice casă”. Fapte 5, 42.

Intrebare: Unde și-a dus Pavel solia?

Răspuns: „Din casă în casă”. Fapte 20, 20.

Intrebare: Ce s'a întemeiat în aceste case?

Răspuns: „Biserica în casa lor”. Rom. 16, 5.

„Biserica în casa ta”. Filimon 2.

tul Lui, și de toți aceia cari au primit Evanghelia Harului Său. Nu trebuie să renunțăm la legăturile sociale. Nu trebuie să ne ținem departe de alții. Pentru a ajunge la toate clasele, trebuie să ne întâlnim cu ele acolo unde sunt. Se va întâmpla rar ca ele să ne caute de bună voie. Sufletele oamenilor sunt mișcate de adevărul divin nu numai dela amvon. Este un alt câmp de lucru, poate mai umil, dar foarte promițător. Acesta se găsește în casa celor de jos și în locuința celor mari; la masa ospitalieră și la adunările pentru recreare socială în mod nevinovat. „Servicii Creștine”, pp. 121—123.

Metoda lui Dumnezeu

Mergeți la oameni

„Noi nu trebuie să așteptăm ca sufletele să vină la noi; trebuie să le căutăm acolo unde sunt. Când cuvântul a fost predicat dela amvon, lucrarea abia a început. Mulțimi de oameni nu vor auzi niciodată despre Evanghelie, dacă aceasta nu va fi dusă la ei.

„Sarcina Evangheliei este marele hrisov misionar al Impărăției lui Hristos. Ucenicii trebuia să lucreze serios pentru suflete, adresându-le invitația harului. Ei nu trebuia să aștepte ca oamenii să vie la ei; trebuia ca ei să meargă la oameni, să le ducă solia”.

Invitați în casa voastră pentru studiu biblic

„Invitați pe vecini în casa voastră, și cetiți împreună din Biblia cea atât de prețioasă și din cărțile cari explică adevărurile ei. Invitați-i să vă însoțească la cântare și rugăciune. Hristos însuși va fi de față în aceste mici adunări, după cum a promis, și inimile vor fi mișcate de harul Său.

„Fiind la Efes, Apolo începu să vorbească cu îndrăzneală în sinagogă. Intre ascultători erau Acuila și Priscila cari, văzând că el nu primise lumina deplină din Scriptură, l-au luat la ei acasă și i-au explicat pe deplin calea lui Dumnezeu. Prin învățătura lor, el a obținut o mai lămurită înțelegere a Scripturilor, și a devenit unul din cei mai vrednici apărători ai credinței creștine.

Fiți sociabili

„Tuturor celor care conlucrează cu Hristos, vreau să le spun: Oriunde pu-

teți fi primiți în casele oamenilor, nu pierdeți ocazia. Luați Biblia și arătați oamenilor marile ei adevăruri. Succesul vostru nu va depinde așa de mult de cunoștințele și talentele voastre, cât de iscusința de a găsi cale la inima oamenilor. Fiind sociabili și venind în legătură cu oamenii, veți întoarce cursul gândurilor lor mai bine decât prin cel mai strasic discurs. Prezentarea lui Hristos în familii, la gura sobei, și în mici adunări în case particulare, aduce adesea mai mult succes în câștigarea sufletelor pentru Isus, decât predicile în aer liber către mulțimea în mișcare, sau chiar decât cele ținute în săli sau biserici.

„Pilda lui Hristos de felul cum știa să se lege cu interesele omenirii, ar trebui urmată de toți aceia cari vestesc cuvân-

Planul de predare a Lecțiunii școlii de Sabat ca o lectură Biblică

Avem favoarea de a studia unele din cele mai frumoase serii de lecțiuni ale Școlii de Sabat din ultimii ani. Dacă studiem aceste lucruri numai pentru noi și nu încercăm să le împărtășim și altora, se va întâmpla ca și cu mana pe care copiii lui Izrail încercau să o ție de pe o zi pe alta — se va strica. Trebuie să împărtășim cu alții, după cum a făcut Mareea Galileii, pentru a nu ajunge o Mare Moartă.

Astfel Conferința Generală a cerut fie-

Rare sunt ocaziile când oamenii să ne cheme în casele lor spre a le vesti Cuvântul, așa cum Corneliu sutașul a chemat pe Petru. Noi trebuie să ne prilejuim astfel de întâlniri în casele oamenilor pentru că vor aduce roade nebănuite pentru împărăția cerului.

cărui membru să studieze bine lecțiunea, și în Sabat după amiază sau în timpul săptămânii să împărtășească cu un vecin minunatele adevăruri pe care le-a învățat. Faceți aceasta în mod simplu cu foarte puține texte și dacă se poate cu aceeași persoană în fiecare săptămână. Spunând altora se va întipări mai adânc în mintea voastră, și predând aceste lecțiuni în fiecare săptămână veți câștiga sufletul pe care fiecare dorește să-l câștige în 1937.

O clasă pentru „Cum să se predea Lecturi Biblice“

Pentru ca membrii noștri să știe cum

să predea lecturi biblice, am pregătit un mic curs de șase lecțiuni despre „Cum să se predea lecturi biblice“. Acesta este un curs simplu care pentru a fi completat nu cere decât 6 ore. Când se va termina vom face o mică examinare a lucrului făcut și celor cari au împlinit cu succes lucrarea și au ținut 5 lecturi biblice la persoane ce nu sunt adventiste, se va acorda din partea Uniunii un Certificat de Lucrător Biblic laic.

Cei cari vor să facă parte din această clasă sunt rugați să ridice mâinile. Numele vor fi notate de secretar și cursul va începe îndată ce se vor procura cărțile.

5 minute misionare în Sabat

1 Mai 1937.

Subiectul Misionar: „Din casă în casă cu Domnul“.

Textul Misionar: Zaharia 3, 10.

„Fiecare urmaș al lui Isus are o lucrare de îndeplinit ca misionar pentru Hristos, în familie, în vecinătate, în satul sau orașul în care locuiește. Toți acei cari sunt consacrați lui Hristos, sunt canale de lumină. Dumnezeu îi face instrumente de dreptate pentru a comunica altora lumina adevărului“. *„Servicii Creștine“*, p. 18.

Povestește o experiență de felul cum ai predat o lectură biblică.

Ia raportul lucrării misionare din săptămâna trecută.

8 Mai 1937.

Subiectul Misionar: Vizite personale.

Textul Misionar: Maleahi 3, 16, 17.

„Oriunde se întemeiază o Comunitate, toți membrii ar trebui să se angajeze în chip activ în lucrarea misionară. Ei ar trebui să viziteze orice familie din vecinătate și să cunoască starea lor spirituală. „*Servicii Creștine*“ p. 12.

Să se povestească o experiență despre o vizită personală.

Ia raportul lucrării misionare din săptămâna trecută.

15 Mai 1937.

Subiectul Misionar: Iubind pe vecini ca pe noi înșine.

Textul misionar: Mat. 22, 39.

„Mergi la vecinii tăi, la fiecare în parte; apropie-te de ei până ce inimile lor vor fi încălzite de iubirea ta și de interesul tău neegoist. Simpatizează cu ei, roagă-te pentru ei, prinde ocaziile când le poți face vreun bine, și dacă poți, adună pe câțiva dintre ei și deschide Cuvântul lui Dumnezeu în fața minții lor întunecate. Fii veghetor, ca unul care trebuie să dea socoteală de sufletele oamenilor și îndeplinește privilegiile pe

cari Dumnezeu ți le-a dat de a fi conlucrător cu El în via Sa. Nu neglija să vorbești cu vecinii tăi și să le faci servicii pe cât îți stă în putință, pentru ca folosindu-te de orice mijloc, să salvezi pe cineva. Trebuie să cerem spiritul care silea pe apostolul Pavel să meargă din casă în casă, vorbind cu lacrimi și predicând „pocăință față de Dumnezeu și credință în Domnul nostru Isus Hristos““. *„Servicii Creștine“* p. 116.

Să se povestească o experiență misionară.

Strânge raportul lucrării misionare din săptămâna trecută.

22 Mai 1937.

Subiectul Misionar: Când va veni Spiritul Sfânt?

Textul Misionar: Fapte 1, 8.

„Când mustrarea de moleșeală și lenevie va fi ștearsă de deasupra Comunității, atunci Spiritul lui Dumnezeu va fi manifestat în mod binevoitor. Puterea divină va fi descoperită. Comunitatea va vedea lucrarea providențială a Dumnezeului ostirilor. Lumina adevărului va străluci on rază clare și puternice, și ca în zilele apostolilor, multe suflete vor fi întoarse dela rătăcire la adevăr. Pământul va fi luminat de slava Domnului“. *„Servicii Creștine“*, p. 3.

Intreabă câți sunt aceia cari predau lecțiunile Școlii de Sabat ca o lectură biblică.

Ia raportul lucrării misionare din săptămâna trecută.

29 Mai 1937

Subiectul Misionar: Când va veni Spiritul Sfânt?

Textul Misionar: Ioan 14, 26.

„Dacă toți cei ce iau parte în lucrarea lui Dumnezeu și-ar da seama cât de mult depinde de credințioșia și înțeleapta lor prevedere, mult mai mare succes va în-

soți eforturile lor. Prin sfială și spirit întârziator deseori noi pierdem ocazia de a dobândi tot ceea ce am fi putut dobândi din aceste puteri. Dumnezeu va lucra pentru noi, dacă noi suntem gata să facem ceea ce putem, și dacă îndeplinim partea noastră“. *„Servicii Creștine“*, p. 170.

Cere ca cineva să povestească o experiență misionară.

Ia raportul lucrării misionare din săptămâna trecută.

O aniversare importantă

Cineva a avut o inspirație acum douăzeci și cinci de ani. Această inspirație a prețuit multe milioane de dolari pentru cauza misiunilor. Astfel de vise sunt de sigur valoroase.

Oricine o fi fost acest visător, el a conceput planul de a se strânge daruri speciale în al treisprezecilea Sabat al fiecărui trimestru. Cererile misiunilor erau atât de stăruitoare și solia însemna atât de mult pentru ei, încât ei au spus: „Să dăm în acest Sabat un dar mai mare, decât obișnuim să dăm în celelalte douăsprezece Sabate“.

Ideea a plăcut membrilor noștri, și planul s'a răspândit în toată lumea. Un câmp special a fost destinat pentru adunările din fiecare trimestru, și în fiecare Sabat ni s'a cetit câte ceva despre acel câmp. În fiecare săptămână s'a făcut un apel pentru daruri, și un dar special era strâns la sfârșitul trimestrului.

Primul dar de felul acesta a fost dedicat acum douăzeci și cinci de ani lucrării din India. A fost în valoare de 1.375.320 lei. A crescut până la suma de 22.995.720 lei pentru o singură colecție. Cele o sută de colecții după acest plan au adus în vistierie peste 1.260.000.000 lei. Misiunile din Diviziunea Europeană de Sud au primit aproape 90.000.000 lei. Este greu a vedea ceea ce înseamnă aceasta pentru lucrarea noastră. Incurajarea pe care a adus-o misionarilor împovărați și sufletele câștigate pentru Hristos sunt toate raportate în „Cartea de Aducere Aminte“.

Pentru a scoate în evidență a 25-a aniversare a acestui plan, Conferința Generală face apelul pentru o colecție specială pe ziua de 26 Iunie, 1937. Aceasta va merge din nou la cele 300 milioane locuitori ai Indiei, după cum a mers și acum 25 ani.

Oare nu putem noi aștepta ca fiecare conducător al școlii de Sabat, secretar de Conferință, și slujbaş în Comunitate să ne ajute să strângem un dar cu 25% mai mare decât din Sabatul dela 27 Martie 1937?

Departamentul Școlii de Sabat
Diviziunea Europeană de Sud.

Nu vă lăsați clătinați

„Nu vă lăsați clătinați așa repede în mintea voastră, și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind dela noi”, 2 Tes. 2, 2.

Creștinul trebuie să rămână neclintit în convingerile lui pe cari le-a câștigat din cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă cineva, care se numește creștin, se clatină, el sau nu este creștin deloc, sau este un creștin care mai trebuie să crească.

Despre Ioan Botezătorul, Domnul Isus spunea: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt? Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți?” Matei 11, 7. 8. Ioan Botezătorul era un om neclintit de vânturi. De aceea Domnul a și zis despre el: „Dintre cei născuți din femeie, nu s'a sculat niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul”. Vers. 11.

Un om care se clatină nici nu poate fi bine plăcut înaintea lui Dumnezeu: „Cine se îndoiește, seamănă cu valul mării, turburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva dela Domnul, căci este un om nehotărît și nestatornic în toate căile sale”. Iacob 1, 6—8.

Cel care caută să facă pe creștin să se clintească din hotărârile și convingerile și încrederea lui bună este diavolul. Acesta a căutat să clintească pe Eva în Paradis. El a căutat să strecoare îndoiala în suflet zicând: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădina?” Gen. 3, 1. Văzând îndoiala în suflet, nu i-a fost greu să facă pe Eva să se clatine din hotărârile ei cele bune și să creadă că însuși Dumnezeu este cu un gând rău asupra omului. Niciodată deci nu e bine să lăsăm îndoiala să se furișeze în inima noastră. Noi trebuie să avem în toate lucrurile siguranță dobândită pe fapte temeinice, când e vorba de lucrurile din viața noastră, — sau pe un „Așa zice, Domnul”, când e vorba de cele ale mântuirii.

Graba în niciun caz nu e bună. „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci”. Amos 3, 7. De aceea și zice Cuvântul Domnului

Să nu vă tulburați de vreun duh

sau de vreo inspirație, căci uneori lucrul acesta se poate să pornească dintr'un izvor rău. De pildă, iubirea acoperă o mulțime de greșeli; dar ura înseamnă ucidere. Dacă ne îndeamnă iubirea la anumite fapte, suntem pe calea Mântuito-

rului; dar dacă ne îndeamnă ura, suntem pe calea Ucișătorului.

Un iubit frate a părăsit pe vremuri Comunitatea noastră și s'a alipit unei mișcări care-l făcea să ne urască. Astăzi el a revenit. Atunci l-am întrebat: Ce te-a făcut să părăsești Comunitatea? Și el mi-a povestit că a avut un vis ca să meargă acolo. Când a revenit l-am întrebat: Ce te-a făcut să revii? Și el a spus că a cercetat învățătura acelora și a văzut că nu era după Biblie. In care caz a făcut el mai bine? De sigur că atunci când s'a luat după învățătura Bibliei.

Un alt iubit frate s'a mâniat pe oarecare conducători zicând că nu l-au tratat bine. „Iată ce am să fac”, a zis el, am să mă duc la cutare și la cutare — oameni cari sunt vrăjmași comunității, — și am să mă pun în slujba lor ajutându-le să lovească în Biserică”. Mai târziu a revenit. Ce l-a făcut să revină? Tot așa, cercetarea cuvântului lui Dumnezeu care-i spunea că aceasta este Biserica lui Dumnezeu din care plecase.

Nu e bine ca omul să se lase clintit din convingerile lui de vreun indemn al clipei: nemulțumire, sau bănuială, sau teamă, sau vis, sau chiar arătare.

Domnul Hristos în pustietate a fost dus ca să fie ispitit de diavolul. I s'au pus în față toate ispitele pe cari „lucrarea minciunii” și „sinagoga Satanei” le poate născoci. Cu toate acestea, în fața ispitelor grozave, Domnul Isus Hristos nu s'a lăsat clătinat sau tulburat ci, tare fiind în credință, s'a împotrivit.

„Fiți treji și vegheați! Pentrucă protivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită. Impotriviți-vă lui tari în credință, știind că și profeții voștri în lume trec prin aceleași suferințe ca voi. Dumnezeu oricărui har, care v'a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintiți”. 1 Petru 5, 8—10.

Cuvântul Domnului spune mai departe că noi nu trebuie să ne lăsăm să fim clătinați în mintea noastră

Nici de vreo vorbă

Vorbe se spun, se șoptesc, se transmit din gură în gură. Pentru ca să li se dea tărie acestor șoapte, sunt prezentate ca venind din vreun izvor cu autoritate.

Ce poziție luau creștinii cei buni de pe vremuri? Iată ce zice Istoria Sfântă despre ei: „Aceștia aveau o inimă mai aleasă... Au primit Cuvântul cu toată

râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa”. Fapte 17, 11. Aceasta este cea mai bună și cea mai sigură cale pe care trebuie să o luăm și noi. „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul”. Apoc. 3, 22. Noi trebuie să ascultăm ce zice Duhul lui Dumnezeu și să fim de prinși cu adevărul. Atunci vom fi lesne în stare să deosebim ceea ce nu se potrivește cu adevărul.

La un frate bătrân și care nu prea auzea bine au venit câțiva cari au început să bârfească pe frații lui de credință. După ce a înțeles despre ce e vorba, el le-a zis: „Prin voi nu vorbește Hristos, ci Satana, deoarece el este părintorul fraților”.

Un casier dela o bancă a fost întrebat de un prieten, cum face ca să cunoască banii cei prefăcuți, falși. „Fără îndoială, ai studiat tot felul de bani falși, ca să-i poți dovedi pe cei buni”. Casierul a zis: „Nu. Mi-ar fi trebuit prea mult timp și prea multă osteneală ca să cercetez pe cei falși. Eu am cercetat numai banii buni. Când îmi vine în mână unul fals știu ca să face deosebirea”.

Noi trebuie să ne ocupăm numai de adevăr și atunci lesne vom recunoaște minciuna, chiar dacă ia înfățișarea de înger al luminii sau de apostol al adevărului. În privința acestora creștinii din primele timpuri ale existenței creștinismului primeau următoarele aprobări din partea Celui ce umblă prin mijlocul celor șapte șefneșce de aur: „Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt și i-ai găsit minciנוși”. Apoc. 2, 2. Priceperea noastră creștină trebuie să fie de așa natură încât să putem deosebi minciuna de adevăr. Trebuie să ducem pentru aceasta viața în atmosfera cerească a rugăciunii, a cercetării Cuvântului lui Dumnezeu și a meditației religioase. Atmosfera cerului ne face în stare să ne ferim de tot ce e rău și josnic.

Nici prin vreo epistolă

ca venind dela noi. Sfântul apostol Pavel trebuie să fi avut de a face cu multe u-neltiri de ale Satanei care ar fi vrut să facă pe credincioși să pornească pe căi greșite. Istoria ne prezintă multe cazuri de falsificări de aceste scrisori cari sunt date ca pornind dela oameni cu autoritate. Se vede că pe vremea sfântului Apostol Pavel s'au găsit oameni cari să scrie anumite lucruri și pentru ca să le facă să fie crezute le-au pus numele ca

venind din partea sfântului Apostol Pavel. Lucrurile acelea pricinuiă un mare rău bisericii pe timpurile acelea și au fost și mai târziu o pricină de rătăcire pentru unii. Totuși pentru cei cari aveau Duhul lui Dumnezeu au fost pricină de cercetare, de trezire și de prețuire mai mare a adevărului.

Zilele trecute am avut prilejul de a vedea ce efect au înșelăciuni de felul acesta. Cineva care a crezut că se poate ascunde sub numele altuia, a dat telegrame către președinții de Conferință, din provincie, invitându-i să vină la București. Se spunea acolo că urmează să aibă loc o ședință de Comitet pentru un caz „grav”. Și pentru a se da crezare acestor lucruri s'a pus ca iscălitură numele președintelui Uniunii noastre. Frații chemați, au și venit pentru ca să constate în cele din urmă că această chemare nu era decât din partea aceluia care nu avea îndrăzneala să-și pună acolo propriul său nume. Sigur că dacă-l puneai, telegramele nu ar fi avut atăta efect.

Ce lucru rău a făcut însă aceasta? 1) S'a furat timpul acestor predicatori, cari aveau alt program de îndeplinit. 2) S'au furat bani din casa Comunității, cheltuindu-se zadarnic mii de lei în zilele de lipsă. 3) Lucrătorii aceia au fost împiedecați de a mai face lucrarea ce se cuvenea în Comunitățile lor. 4) S'a produs turburare și neliniște. 5) Pentru viitor, ni s'a furat posibilitatea de a comunica cu oamenii pe calea aceasta a telegrafului.

Chiar atragem atenția tuturor celor cu răspundere în Comunitățile noastre să fie cu mare băgare de seamă atunci când primesc lucruri de felul acesta, deoarece, fără îndoială, se vor găsi răuvoitori cari să pună pe membri noștri pe drumuri, sau să le aducă la cunoștință lucruri cari nu corespund cu adevărul.

Nu e rău să ne gândim acum la cât de rău este

Anonimatul

Primul anonim a fost Satana. Cineva care lucrează fără a-și da numele, rămâne anonim, fără nume. Dumnezeu totdeauna lucrează spunându-Și numele. Făcând binele nu este nevoie să trâmbiem binele făcut. „Să nu știe stânca ce a făcut dreapta”. Totuși dreapta are un nume, și cel care primește binele știe cine este acela care i l-a făcut, chiar dacă nu ar ști.

Anonimatul spre rău este invenția lui Satana. El s'a folosit de o unealtă pentru a face răul în Paradis. Dumnezeu a judecat și a văzut că este rău lucrul acesta, și după cum a rostit o condamnare

asupra faptei Satanei a rostit și asupra „șarpelui” prin care lucrase Satana. „Poticnirea trebuie să vină, dar vai de acela prin care va veni”.

Omul care lucrează sub anonim dovedește lipsă de curaj. Caracterul lui se înjosește. Nu are curajul părerilor sale. Lucrul acesta este contrariu principiilor Evangheliei, care spune că dacă ai ceva cu fratele tău, „du-te la el și vorbește cu el singur”. Purtarea aceasta curajoasă, evanghelică, desvoltă caracterul și dovedește pe omul cu caracter puternic care merită să fie ascultat, și care își ia răspunderea cuvintelor și faptelor sale și e gata să tragă consecințele pentru neadevărurile spuse.

Sub anonim lucrează și acela care ar

fi dispus să comunice ceva, dar nu ar fi dispus să fie făcut cunoscut numele său. „Îți spun lucrul acesta”, zice el, „dar să nu mă spui”. Adecă vrea să nu suferă nimic dela făptuitorul de rele, vrea să rămână bun prieten cu el.

Epoca anonimatoare este epoca oamenilor lipsiți de caracter, și dacă astăzi se întâmplă așa ceva este încă o dovadă că trăim în timpul sfârșitului.

Așa dar să fim, iubii frați, cu multă băgare de seamă, priveghind în rugăciune; să răscumpărăm timpul, să ne lucrăm mântuirea cu frică și cutremur, ca ziua Domnului cea mare și înfricoșată să ne afle lucrători de cele bune.

D. Florea.

Betelul și Școala Misionară

„Strigăte de biruință și de mântuire se înalță din corturile celor neprihăniți”, a fost strigătul de exclamație entuziastă a psalmistului în urma înălțătoarei experiențe de succes și biruință, făcută cu Dumnezeu. Era și foarte natural că recunoștința de care era copleșit și năpădit în inima-lui, față de iubirea minunată și mișcătoare a lui Dumnezeu, trebuia să se reverse în torente de laudă și slavă. Și ce torent bogat! Cuvintele rostite sincer în urma unei experiențe, au avut darul și puterea ca să potolească setea sufletelor timp de secole întregi!

Dar nu mai puțină a fost bucuria, recunoștința și mulțumirea noastră în binecuvântata săptămână de rugăciune a tinerilor Misionari-Voluntari dela Școala Misionară. Avem motive mult mai numeroase și mai puternice de a striga din adâncurile ființei noastre, văzând iubirea Celui veșnic pentru poporul Său și dovezile minunate ale harului divin, revărsate din belșug asupra aceluia cari și-au propus ca țintă a o cere în această săptămână. Țintele propuse și dorințele manifestate au fost fără îndoială urmarea primirii Spiritului Sfânt în inimile lor tinere.

Așa și-au propus unii, ca în această săptămână să câștige biruința asupra eului personal, alții, ca să li se întărească credința în jertfa ispășitoare a Mântuitorului, și alții pentru revărsarea Duhului Sfânt. Stăruința și zelul lor arzător s'a dovedit prin aceea că și-au propus pentru cele șapte zile ale săptămânii să facă pe rând fiecare, zi și noapte, câte o oră de rugăciune și meditație. Și în tot acest timp de șapte zile, nu a lipsit, nici măcar pentru un moment, focul sacru de pe altarul Domnului. Într'una din aceste zile, unul din ei a avut un vis mare ca

răspuns la rugăciunile înălțate. El a văzut cum îngeri puternici învăluți în valuri de lumină, se pogorau peste Școala umplând-o de strălucire și împărțind comori cerești asupra celor ce simțeau slăbiciune și nevrednicie. Ca și la Betelul de altă dată, această descoperire ne-a umplut de speranță și mângâiere.

Biruințe ascunse au fost câștigate, impulsii și obiceiuri vechi au fost învinse, și îndoiala a fost preschimbată în credință neclintită.

Cine ar putea spune cele ce am simțit și am auzit în aceste zile, cele ce am văzut și pipăit din experiențele bogate și minunate, câștigate prin credință și comuniune tainică! Noi mulțumim lui Dumnezeu că avem o Școală, unde ca și la Betel, putem să ne apropiem de El, să respirăm o atmosferă curată, cerească, și unde ne putem pregăti, desvoltând în mod armonios, corp, suflet și spirit.

Școala noastră este un adevărat loc de refugiu pentru tineret. Iubite tinere și stimate tânăre vrei să găsești un loc de refugiu și să simți ceea ce am simțit și eu? Dacă da, atunci vino la școală.

Artenian Hrant.

CEREȚI

„Experiențe și Viziuni”
și
„Mărturiile pentru Comunitate”
Vol. II.

„Curierul Misionar”

Foaie lunară

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 8.

Abonamentul pe un an lei 100.

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116. București, IV.

PAGINA GOSPODARULUI

Ce să facă bunul gospodar pe luna Mai

Cu ajutorul lui Dumnezeu, bunule gospodar, iată-ne ajunși și la începutul lunii Mai, numită luna florilor. Odată cu sosirea acestei luni pare că totul este schimbat în jurul nostru. Pretutindeni verdeață, și mulțimi de flori. Ce iubire dumnezeiască pentru oameni, arătată prin aceste mii și iar mii de flori de culori diferite, de parfumuri îmbătătoare, și când te gândești toate pentru câte un folos al omului. Apoi odată cu venirea acestei luni pare că ne-a mai dispărut din minte timpurile mai mohorâte ale iernii, când în tot locul era numai viscol, vânt și deserturi friguroase. Lucrul acesta îl simte împreună cu noi întreaga natură, care tresaltă de bucurie plină de flori și de cântecul miilor de păsărele. În mijlocul acestor lucruri, bunul gospodar pornește voios cu nou avânt, la lucrările din luna aceasta, exclamând plin de admirație: „Dumnezeule! mare este iubirea Ta pentru noi oamenii!” Dis-de-dimineață, bunul gospodar se îndreaptă în rugăciune către Dumnezeu, cerând ajutorul Lui pentru lucrările ce are de adus la îndeplinire în cursul zilei. În toată gospodăria lui, lucrări despre cari am vrea să mai scriem ceva și în această lună.

Gospodăria generală

În gospodăria casei și cea din jurul casei în luna aceasta, bunul gospodar — pe lângă toată lipsa de timp — se va îngriji mai înainte de toate de curățenie. Am vrea să spunem ceva despre curățenia caselor pe cari mulți gospodari și gospodine în luna aceasta le mai neglijează, pe motivul că timpul este prea scurt, deci prea scump. O mare greșeală. Bunul gospodar însă nu va uita că mai presus de toate omul nu este rob al lucrului, ci el este un administrator care trebuie să împartă lucrul în mod rațional, și apoi un bun gospodar care lucrează toată ziua, când a sosit seara, dacă are un cămin curat pare că se simte mai bine, afară de marea importanță pe care o are curățenia căminului pentru sănătate. Lăsați ferestrele cât se poate de mult deschise pentru a intra soarele în casă, căci un proverb zice: „Unde soarele intră pe geam, boala iese pe usă afară”. Dar unde ferestrele stau ferecate, boala își face tron în casă. Dacă bunul gospodar n'a terminat cu văruierea clădirilor așa cum scriam la pagina gospodarului pe luna trecută, să nu neglijeze s'o facă acum cât mai curând.

Grajdurile trebuie bine desinfectate cu creolină și apă de var, pentru a distruge

microbii ce odată cu venirea căldurilor roiesc în aceste locuri. Tot astfel se va desinfecta și cotețele găinilor cât mai des.

Gropile unde am avut sfecla, trebuie bine curățate. Locul din șure și șoproanele unde ținem nutrețurile trebuie din timp pregătite, pentru că în curând vom avea de adus nutrețuri noi. Nutrețurile vechi trebuie date la o parte, pentru a nu mai pune deasupra lor alte nutrețuri căci în acest caz, după câțiva ani, nutrețul de jos va prinde miros și se va mucegași. Pe locurile unde punem nutrețurile, să punem mai întâi un stoc de crăci de 1/2 metru, pentru ca nutrețul să nu fie pus direct pe pământ. Gospodina va îngriji de puii cei mici. La aceștia le face foarte bine nisipul și iarba verde, așa că pe cât e cu putință ei să nu fie ținuti închiși, ci liberi.

Vitele

Odată cu venirea acestei luni, vitele sunt scoase la iarbă. Bunul gospodar însă trebuie să se îngrijească în de-aproape de ele. O curățenie cât mai mare trebuie ținută în grajduri. Vitele pentru lucru trebuie hrănite în grajd. Celor ce merg la pășune din când în când să li se mai dea și ceva tărâțe amestecate cu sare. Cu privire la aranjarea grajdurilor, bunul gospodar poate să-și facă acum planuri bune pentru a-și aranja grajdurile cât mai estetic și cu folos. Acum când vitele ies afară, putem face radicală curățenie și toate transformările necesare în grajduri. Bunul gospodar va ceti în acest scop cele scrise la pagina gospodarului din luna Aprilie. E recomandabil apoi când ne aranjăm un grajd, ca să punem câte o stănoagă ca să despartă vitele între ele, iar inapoia vitelor în pardoseală să fie prevăzută un șențel pe unde udul să se scurgă printr'o deschizătură într'o groapă de unde apoi să fie scos și împrăștiat pe locuri, sau în grădinile de zarzavat pentru că este un foarte bun îngrășământ, dar să fie amestecat cu apă pentru că poate arde plantele. Grija principală pentru vite în această lună: Nutreț, hrană bună, fesălate și periate des, curățenie și iar curățenie (mai vezi „Curierul Misionar” No. 3 la capitolul „Vitele”).

Curtea

Aminteam odată aci la pagina gospodarului că, pentru bunul gospodar curtea este o carte deschisă, în care veți ceti caracterul lui. Lucrul acesta bunul gospodar îl cunoaște, într'u cât cred că a cetit cele scrise pe luna Aprilie la pagina gospodarului la capitolul „Curtea”. Dar

nu-i va folosi la nimic dacă numai le va fi cetit; bunul gospodar va căuta să le pună și în practică. În luna aceasta se va mai îngriji, pe lângă cele scrise până acum, ca să nu-i umple bălăriile curtea. Apoi cum mai spuneam, nici mașinile sau instrumentele să nu fie aruncate, umplând locul cu ele. Pe lângă acestea, gunoiul, veșnica distracție a găinilor, va trebui mereu strâns, iar curtea întreagă bine măturată și ținută cât se poate de curat. Să ne mai amintim apoi de garduri, căci credem că bunul gospodar le-a reparat frumos. Și ce frumoasă este curtea lui acum; curată, frumos îngrijită, nicio buruienă prin ea. Iar pe ici pe colo câte o pasăre cântă melodios aducând prin cântecele ei laudă lui Dumnezeu.

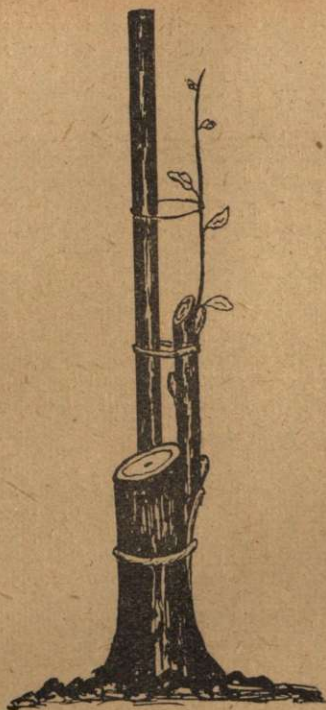
Grădina de pomi

Grădina de pomi încă pe alocurea mai păstrează minunata haină a floarei. Încă mai sunt multe flori prin pomi. Dar odată cu luna aceasta își vor face apariția cărăbușii. Aceștia trebuie distruși căci vor provoca mari pagube pomilor ca și omizile. Timpul cel mai potrivit când putem să-i strângem de pe pomi este dimineața pe răcoare. Se scutură pomul și ei vor cădea jos de unde vor fi culeși de găini sau strânși și omorâți. Dacă timpul este secetos, pomii ce au fost plantați în Aprilie, trebuie cât mai des udați iar udatul să se facă seara după apusul soarelui.

În luna aceasta se va vedea rezultatul altoirilor din luna Aprilie și sfârșitul lui Martie, numite altoiri în coajă, despre care scriam ceva în această revistă No. 3 la pagina gospodarului. Dacă altoii s'au prins, căutăm a lăsa să se desvolte mlădițele cele mai viguroase, ieșite din mugurii ce îi are altoiul. După ce mlădița pe care am ales-o a crescut puțin, o vom lega de un tutore (arac). Legarea să se facă cât mai slab, pentru ca să nu fie strânsă de arac ci să fie în așa fel aranjată ca direcția ce i-o dăm să fie dreaptă. Cu deslegarea rafiei să nu ne grăbim.

În luna aceasta se pot face altoiri în mugure crescând la meri, peri și trandafiri, numită altoirea cu ochi, despre care descriem câteva lucruri mai jos.

Țăiem o ramură tânără din anul acesta dela vârful ramurilor mai bătrâne crescute spre miazăzi, având grijă să aibă muguri formați pe ea. De pe această ramurică vom scoate ochiul pe care dorim a-l altoi pe port altoi. Cu un briceag de altoit facem o tăietură în coajă începând de deasupra ochiului în jos, și alte două pe marginea mugurelui, cari după ce au trecut de mugure se vor împreuna de-desubtul lui. După acest lucru cu ajutorul muchiei briceagului sau cu un briceag de os, deslipim mugurele. Dacă cumva s'a luat odată cu el și ceva lemn, îl deslipim foarte ușor, așa ca să rămână numai ochiul cu coajă. Mugurele odată scos se pune ușor pe locul de unde a fost luat. Mulți fac greșeala de a-l ține între buze. Ramura pe care dorim a planta acest ochiu, a fost aleasă din timp și

Întă un exemplu de legătură a mlădiței.

cu vreo 7—8 zile înainte i-a fost retezat vârful pentru a se imputernici. Locul unde dorim a planta ochiul să aibă coajă netedă, să fie o ramură care să aibă etatea de cel puțin 2—3 ani.

După ce locul a fost ales se face o creștătură în formă de T pe port altoiu. Cu briceagul apoi foarte ușor vom deslipi ambele părți ale coajei, iar înăuntru vom vârî ochiul (mugurul) în așa fel ca toată coaja lui să fie îngropată sub coaja port-altoiului, ne mai rămânând afară decât ochiul (mugurul). Legăm apoi locul de jur împrejur cu rafie, sau în lipsa ei cu niște fire moi de lână. Dacă altoiul nu s'a prins, se poate face după 10—12 zile o altă altoire mai jos puțin. Totul să se facă însă repede pentru ca să nu se usuce seva ce se găsește pe coaja c. ochiul. După 10—12 zile, putem ști precis dacă altoirea s'a prins sau nu. Este recomandabil a se face altoirea pe un timp mai moinos, să nu fie soare prea puternic. Iată aci un exemplu cum se

scote mușurele. Cum se face altoirea și legarea după altoire. După ce toți pomii au înflorit și au început să-și scuture

florile se recomandă a le face o stropire cu soluția Nasprosen. Stropirea aceasta se face în timp ce florile se scutură pentru ca soluția să pătrundă în viitoarele poame, unde se pot adăposti ouă de insecte, din cari mai târziu vor ieși vermi ce vor roade fructul în mijloc. Aci întâlnim viermele numit Karpocopa Pomonela la meri și Fusium Claudium la peri. Dacă se ivește pucele verde la pomi se recomandă a fi stropiți cu zeamă săpunoasă: 1 Kgr. săpun topit în apă fiartă se amestecă cu 1/2 kgr. gaz pe cari apoi le amestecăm cu 100 litri de apă.

Grădina de zarzavaturi

În grădina de zarzavaturi lucrările sunt în timpul cel mai aglomerat sau să zicem în toial lor. Prima grijă, să nu ne umple buruienile straturile și rândurile puse cu diferite plante. Cu cât sunt mai multe buruieni, cu atât recolta noastră viitoare va fi mai mică, și mult mai săracă în puterile hrănitoare. Buruienile apoi vor absorbe o mare parte din apa ce se găsește în pământ, mult trebuitoare plantelor, precum și o mare parte din hrana ce ar trebui să fie absorbită de zarzavaturi pentru a se putea desvolta. Când nu este ploaie, răsadurile către seară trebuie udate; să ne ferim a face acest lucru pe timp de arșiță căci se vor opări plantele. O lozincă trebuie să ne fie ca'n luna aceasta toate răsadurile să fie puse în pământ. Răsăditul răsadurilor trebuie să se facă pe cât posibil, după ce a căzut o ploaie. Trebuie plantate roșiile, castraveții pentru murat. De felul cum ne vom face programul nostru, vom putea să și beneficiem de viitoarele recolte ale grădinei de zarzavaturi. Sunt multe plante cari vor putea fi acum culese, cum e ceapa verde, iar dacă ne rămâne ceva loc liber în felul acesta, îl putem folosi semănând ridichi de lună, salată, etc. Pătărelele roșii se vor lega pe arac, după ce s'au ridicat. Dacă timpul este prea secetos, se pun paie la rădăcina plantelor, cari vor menține umezeala pământului. Mai semănăm afară: spanac, mazare, fasole, ridichi de vară, morcov și scurți și de toamnă. Salată de vară, conopidă de toamnă. Răsădim apoi: ardei gras, etc. Punem pepenii galbeni, bame, conopidă de vară, gulii. Fasolea urcătoare trebuie arăcită din vreme.

O măsură de prevedere pentru apărarea roșiilor contra manei este de a le stropi cu o soluție ușoară de zeamă bordeleză: 1 Kgr. piatră vântată și 1 jum. kgr. var nestins la 100 litri apă. Stropirea să se facă pe un timp uscat pentru ca ploaia să nu spele soluția de pe frunze.

Semănăturile

La semănături trebuie să fim cu grijă ca să plivim toate buruienile ce se ivesc. Plivirea să se facă mai înainte de a face buruienile semințe cari dacă vor fi lăsate vor cădea pe pământ și acolo unde a fost o singură buruienă, vor ieși zece. Dacă unele holde au crescut prea mari și sunt amenințate ca din cauza aceasta

să cadă, atunci mai înainte de a le da nodul de spic, vom duce oile ca să pască puțin vârfulurile holdei. Când n'avem oi, tăiem cu o coasă vârfulurile. Dar să fim atenți ca acest lucru să se facă mai înainte de a se ivi nodul de unde va crește spicul.

Stupii

După vizita ce am făcut-o stupilor în luna Aprilie și mai ales în cea dela urmă a lunii Aprilie, lucrurile trebuie astfel aranjate ca luna Mai să ne găsească cu toate ramele puse în stupi. În luna Mai vor înflori salcâmii și la coloniile mai puternice, va fi nevoie a li se pune câte un rând de magazine. Iar în restul stupilor, în ramele dela margine, albinele vor avea loc să depună prima recoltă. Cu ocazia primei vizite, imediat la începutul lui Mai, dacă în ultima vizită din Aprilie n'am făcut-o, vom scoate afară din stup toate ramele urite, clădite rău, stricate sau cu prea multe celule mari din cari ouăle se vor desvolta pentru trântori. Stupii trebuie acum pregătiți pentru recolta de Mai. În acest scop, acolo unde există din belșug flori de salcâm, bunul gospodar începând încă dela începutul lui Aprilie, a căutat a-și pregăti în stup un număr cât mai mare de culegătoare. Acolo unde nu avem într-o măsură mai bogată plante din cari în Mai se va putea recolta ceva miere, pregătirile pentru Mai nu trebuie să fie așa de mari, căci atunci albinele nu vor avea ce să culeagă și în acest caz stupii ne sunt în primejdie. Bunul gospodar când va începe aceste pregătiri se va gândi la posibilitățile ce albinele vor avea de a strânge ceva în această lună și apoi va mai ține seamă și de alte stupine din împrejurimi, pentru că și albinele de acolo vor veni să culeagă din aceleași flori. Mai trebuie ca bunul gospodar să nu uite că, dacă pentru Mai n'are posibilități a strânge o recoltă prea mare, mai bine să se pregătească albinele pentru recolta din Iunie, când va veni floarea de tei, de fânețe, etc. Dacă recolta de Mai este mai bogată, punem la marginea cuiubului două rame de ceară presată pe cari albinele le vor clădi. Să fim atenți apoi că dacă albinele au demulțat tot cuiubul și nu mai au unde să depună ceea ce strâng, iar noi nu le-am pus încă magazinele, se poate întâmpla ca albinele să roiască.

Ogoarele

Cu cele ce vin puse pe ogoare așa cum scriem în luna Aprilie, bunul gospodar să se grăbească fără întârziere. Pe data de 5—10 Mai cel mai târziu, totul trebuie să fie pus. Se începe pe alocurea prima prașilă. Bunul gospodar se va sili pe cât posibil a smulge buruienile din rădăcină și nu numai a le tăia cu sapa lăsându-le rădăcinile în pământ. Încep primele coase de trifou, lucernă, etc. Acestea trebuie bine uscate și pe cât posibil să nu fie lăsate a fi bătute de ploii săpătămâni întregi pe câmp. După coasă dacă rădăcinile sunt rare, trecem pe deasupra lor cu o greblă ușoară și mai putem a-

runca și ceva sămânță pentru a le îndesi. Dar bunuie gospodar, scriam noi în scrisorile noastre de aci dela pagina gospodarului în luna Martie și Aprilie ceva și cu privire la flori. Cum însă luna aceasta este numită luna florilor și acest lucru pe drept cuvânt, bunul gospodar să nu uite că'n această lună pe lângă florile despre cari am amintit ceva în scrisoarea noastră din Martie, va mai găsi o mare mulțime de flori în această lună, pe care dânsul dacă va și să le strângă îi vor fi de mare folos, atunci când odată poate va fi răcit sau va simți câte o durere de stomac, un junghiu sau alte dureri mai ușoare. Dumnezeu ne-a dat flori frumoase, flori cu mirosuri de parfum îmbătător. Flori pline de puteri vindecătoare, dar va trebui să le cunoaștem și să le strângem. Și așa cum scriam și altă dată, amintim și acum câteva din aceste flori. Ele sunt multe la număr, dar să amintim numai de câteva deocamdată, cum ar fi de exemplu: *Anasonul*, recomandat pentru a ajuta la mistuire și contra durerilor de pântec la copii; se pun 2 grame de semințe la o ceașcă de apă făcându-se ceaiuri; *Busuiocul*: Ceaiul de frunze și vârfuri de busuioc e recomandat contra durerilor de stomac. Ceaiul îndulcit cu miere este bun contra tusei. Se mai poate face cu el gargară contra boalelor de gură, dar fără a fi îndulcit. *Cicoare*: Ceaiul de foi, 10 grame la un litru de apă e foarte recomandat contra frigurilor, durerilor de intestine, dureri de ficat, etc. Mai este recomandat și contra durerilor de stomac, pentru curățirea sângelui, etc. *Cimbrul*: Foarte recomandat contra durerilor de stomac, este cimbrul de grădină, iar cimbrul sălbatic mai zis și cimbrisor, este bun contra tusei măgărești. Din amândouă felurile se fac ceaiuri de foi, 20 grame foi la un litru de apă la cel de grădină, iar din al doilea 10 grame foi la un litru de apă. *Crinul*: Din cepele de crin frânțe și strivite se fac oblojeți ce se pun pe pieptul bolnavilor de tuse sau pe buzele ce dau în copt și pricinuesc dureri mari.

Și mai sunt apoi, bunule gospodar, multe alte plante și flori bune, dar cu o altă ocazie vom mai scrie și alte lucruri. Pentru ca florile să nu treacă însă, bunul gospodar va strânge la timpul lor cât mai multe posibil. Va strânge mult mușețel, flori de tei, izmă, mentă, flori de soc, flori de salcâm, măcriș, mac, atât flori cât și frunze și apoi la rândul lor și semințe, muștar, mătrăgună, șofran, sulfină, ederă și altele. Dar nu va uita mai ales chimenul cel mult prețios și pelinul cel care deși este amar, totuși este foarte bun și folositor. Iar noi ne vom sili, bunule gospodar, ca încetul cu încetul să arătăm despre fiecare fel de plantă și floare în parte pentru ce este bună. Pentru aceasta te sfătuim a ceti și revista „Sfetcicul Vieții” unde vei găsi sfaturi bune în legătură cu folosul ce-l avem de pe urma plantelor.

Sfaturi diferite

Locurile cuprinse de răpe nisipoase,

trebuie plantate cu salcâmi. Ne vor aduce duble foloase. Locurile se vor întări. Vom avea florile salcânilor, și pământul va deveni mai întărit și productiv, într'un fel oarecare.

Bunul gospodar să nu uite a folosi fiecare petec de pământ, într'un fel sau altul. Dacă n'aveți ce pune sau locul nu permite a produce prea mult, totuși semănați ceva fruge pentru vite; borceag, ovăz, porumb sau alte plante ce pot fi cosite, din cari vom primi o bună cositură, prețioasă pentru vitele noastre.

Dar bunule gospodar, cu părere de rău, și de data aceasta trebuie să ne oprim din scris. Am mai avea și alte lucruri de spus, dar spațiul nostru este cam mărginit, așa că iarăși trebuie să ne despărțim și să mai așteptăm încă o lună, după care timp cu voința lui Dumnezeu sperăm să ne reîntălnim tot la această pagină.

Mai scriam noi însă bunului gospodar, ca să nu uite a cere la timp numărul următor al revistei. Și mai spuneam pe undeva că dacă bunul gospodar iubeste pe vecinii săi, și pe prietenii săi, să-i sfătuiască a-și face câte un abonament la revista pentru ca să stăm și cu dânsii de vorbă câte puțin din lună în lună. Iar dacă bunul gospodar dorește ca să-și manifeste și mai mult iubirea sa față de toți prietenii săi de departe și de aproape, ar mai putea face și alte lucruri, ca de exemplu: Să se consfătuască vreo 5-6 prieteni buni și au și mai mulți, și să se strângă atunci când au câte puțin timp, pentru a cerceta mai în de aproape lucrurile cari sunt în strânsă legătură cu bunul mers al întregii lor gospodării. Aceasta s'ar putea face seara în anumite zile din săptămână, căci vorba din bătrâni zice „unde sunt mai multe capete, sfaturile și învățămintele sunt mai sănătoase”.

Iată deci ce ar putea face bunul gospodar. Noi aci din lună în lună ne silim a spune cât mai multe lucruri bune, și tocmai de aceea am rugat să ne tipărească scrisorile cu litere cât mai mici, pentru a putea spune cât mai mult. Dar bunul gospodar ar putea să completeze sfaturile noastre în felul arătat mai sus. Gospodinele au cerurile lor în cari se strâng în anumite timpuri pentru a toarce cănepa. De ce oare bunii gospodari nu și-ar forma și ei niște cercuri? Dar pe când cercurilor gospodinelor li se spun „șezători”, cercurile gospodarilor, unde ei se strâng pentru a se consfătu cu privire la cele mai bune metode pentru bunul mers al gospodării lor, cred că numele cel mai potrivit, n'ar fi tot șezători ci mai bine noi să le zicem: „Cercuri gospodărești”. Multe s'ar putea face în aceste cercuri. S'ar putea apoi procura și anumite cărți valoroase formându-se mici biblioteci, iar noi la rândul-ne cu multă plăcere am putea să recomandăm astfel de cărți. S'a gândit la acest lucru bunul gospodar până acum? Dacă nu, timpul încă nu a trecut și cu încredere în Dumnezeu putem pași la lucru.

Dar cum spuneam însă și altădată, bu-

nule gospodar, noi facem planuri frumoase, și suntem datori să le facem, dar numai bunul Dumnezeu va dispune în mod hotărâtor de împlinirea lor. El are puterea să trimită la timp ploaia, vântul, soarele, și alte lucruri atât de necesare în gospodăria noastră. Să ne punem dar încrederea în El și să pășim și'n luna aceasta la lucru, rugându-L în fiecare dimineață să ne dea ajutorul Său, iar apoi în fiecare seară să venim din nou înaintea Lui mulțumindu-I pentru sprijinul Său de peste zi și alte binecuvântări. Dacă vom lucra în felul acesta, toate planurile noastre vor avea un frumos sfârșit, și ce minunat va fi pentru noi când va rodi lucruri bune și frumoase, atât țarina noastră cât și inima noastră!

Brașov.

I. I. Dănețiu.

SCHIMBARE DE PREȚ.

Prețul pentru cartea „Experiențe și Viziuni” a fost fixat la Lei 90 broșat și Lei 130 legat cu mai mult timp înainte de apariția cărții.

Intre timp prețul hârtiei s'a majorat. De asemenea s'a folosit și o hârtie mai plină decât la cartea „Mărturii”, ceea ce face să fie mai grea. Cele 16 pagini cari le are mai puțin cartea aceasta față de „Mărturii”, se compensează prin aceea că în mai multe locuri textul din „Experiențe și Viziuni” este cules cu literă mărunță.

Calculul făcut la terminarea lucrării ne determină să rectificăm prețurile anunțate anterior, și anume:

1 Vol. Experiențe legat Lei 140
1 „ „ broșat „ 100

Edit. „Cuvântul Evangheliei”
S. A.

...

Ținem să aducem la cunoștința membrilor noștri că Volumul II din „Mărturii pentru Comunitate”, este cu totul diferit de Volumul I tipărit acum câțiva ani. Procurați-vă acest nou volum de „Mărturii”, împreună cu cartea „Experiențe și Viziuni”.

Aducem la cunoștință că de gratuitatea la Curierul Misionar. Gazeta Slujbașilor și Spicuitorul se vor bucura numai acei lucrători cari vor achita costul abonamentului de familie pentru lucrători.

Spicuiiri interesante

Cum să omorim școala de Sabat? Cum să obținem prezență deplină?

1. Dacă e un predicator de față, să facă el rugăciunea și să fie repetiția; nu dați niciodată ocazie tineretului să facă ceva.

2. Citește însuși vestea misionară — poți face aceasta mai bine decât oricare din Comunitate.

3. Păstrează pe aceiași instructori în fiecare an, astfel încât Școala să cadă într'un făgaș monoton.

4. Suie-te pe amvon, ingenunche la rugăciune, și începe într'un chip solemn și ca la o immormântare.

5. Nu vorbi deloc despre „Tabloul Comparativ”. Aceasta ar putea trezi interese.

6. Să nu existe clase speciale pentru tineret; amestecă în clase tineri și bătrâni. Astfel va fi mai greu conducătorului să adapteze învățăturile.

7. Nu folosi „Tabloul Comparativ”, căci arată prea clar starea de slăbiciune a Comunității.

Cum putem avea o școală de Sabat vie?

1. Tu însuși să faci cât se poate mai puțin. Vestea misionară să fie citită în fiecare săptămână de către o altă persoană. Dacă acestei persoane vestea misionară cu o săptămână înainte, pentru ca să aibe timp să o citească și să se deprindă cu pronunțarea numelor.

2. Să fie o clasă pentru tineret incredințată unei persoane cu un entuziasm plin de viață. Aceasta să fie o clasă misionară; membrii să fie invitați a aduce și pe alți tineri în ea.

Repetiția să fie dată la diferite persoane, pentru ca astfel să se desvolte talentul, și să se dea ocazie ca și alții să facă experiențe.

4. Folosește „Tabloul Comparativ”, atrăgând atenția la starea săptămânală a Comunității.

5. Să existe o țintă financiară hotărâtă, care să crească din trimestru în trimestru. Apricele entuziasm pentru atingerea acestei ținte.

6. Să fie o hartă misionară a lumii unde să se așeze un steguleț pe locul menționat în articolul cetit și care să atragă atenția asupra locului exact.

7. Variaza programul din timp în timp și ferește-te de rutină, căci „rutina înseamnă moarte”.

H. F.

Inscrieți pe fiecare membru al Comunității într'o clasă a Școlii de Sabat, fie că vine sau nu la școala de Sabat.

Nu înscrieți mai mult decât doi membri de aceștia, cari nu vin la Școala de Sabat, în fiecare clasă, pentru a nu împovăra pe vreunul din instructori.

Arătați instructorului marea sa răspundere pentru acești membrii, cetindu-i cuvintele: „Unde este turma care ți-a fost incredințată, frumoasa ta turmă? (Ier. 13, 20) și „Ei veghează asupra sufletelor voastre ca unii cari trebuie să dea socoteală”. (Ebr. 13, 17).

Spune-i că el este păstorul celor zece membrii și că trebuie să-i viziteze și să-i câștige într'o desăvârșită legătură adventistă care cuprinde și prezența regulată la școala de Sabat.

Explică-i că dacă unul din membrii săi lipsește, el trebuie să vadă acel suflet chiar în săptămâna aceea și să caute să afle într'un mod plin de tact care a fost cauza pentru care el a lipsit dela școala de Sabat.

Dacă este împiedecat de boală sau de alte motive întemeiate, dați-i plicul de familie și înscrieți-l ca membru în clasa de familie a școlii de Sabat.

Stăruind pe lângă astfel de membri, ei își vor schimba obiceiurile, și vor deveni adevărați membri ai școlii de Sabat.

Prezența la școala de Sabat

Am vizitat de curând o școală de Sabat care la raport a avut 90 membri prezenți. Numărul membrilor Comunității era de 180. Astfel 50% din membri nu vin la școala de Sabat.

Pierderea spirituală e incalculabilă. Ei pierd legătura spirituală cu frații și surorile. Ei pierd îndemnul din frumoasele lecțiuni pe cari toți Adventiștii le studiază în școala de Sabat.

Dar această școală de Sabat deosebită, pierde în fiecare Sabat 1.600 lei. Ne amintim că scrie undeva: „Sunteți blestemați cu blestem, pentru că M'ați înșelat în daruri”.

Aceste daruri ar susține doi lucrători timp de un an între Rușii din Basarabia, România. Ni s'a spus de către președintele Conferinței că fiecare lucrător ar boțea 500 de suflete. Vom fi chemați la răspundere în ziua Judecării pentru aceste 1000 de suflete pierdute! Să nu se mirăm.

Doriți să veniți la mare? Adresați-vă fratelui Florea Turturică, care vă oferă camere ieftine la renumita stațiune balneară Carmen Sylva, jud. Constanța. Pentru orice informațiuni adresați-vă: Florea Turturică Str. C. Brâncoveanu 51, C. Lung Muscel, iar dela data de 20 Iunie direct la „Vila Turturică” Carmen Sylva, jud. Constanța.

Vând mașini de tricotaie, diferite numere, noi și cu prețuri de ocazie; Primesc orice fel de reparațiuni ce țin de această branșă. Dau și învățătură în scurt timp celor ce voiesc să învețe tricotaia. De asemenea primesc orice comandă în ce privește branșa tricotaia. Pentru informațiuni, doritorii se vor adresa printr'o carte poștală la adresa: Ilie Firică Str. G-ral Eustațiu 47, București 6 (Prin Ferentari).

Adormiți în Hristos

Fetița *Fânica Paraschiv Vlad* din comuna Băduleasa, Teleorman, a fost chemată de Domnul la odihnă pe ziua de 5 Martie 1937. Părinții îndurerăți au speranța să o revadă la venirea Domnului.

Sora *Ana Rădulescu* din comunitatea Popa Tatu, în etate de 49 ani, a adormit în Domnul pe ziua de 20 Februarie. Sora s'a consacrat Domnului din tinerețe și l-a rămas credincioasă până la sfârșit. La immormântare au luat parte multe suflete cari au avut ocazie să audă Cuvântul Domnului.

Gh. Baci.

Sora *Maria Badea Neagu* din Comunitatea Târgușorul Nou, în vârstă de 49 ani, a fost chemată de Domnul la odihnă după o scurtă suferință în ziua de 13 Decembrie 1936. A fost însoțită la locul de odihnă de mulți frați și prieteni cari speră să o revadă la prima înviere.

T. Coconcea.

Fratele *Ioan Toma* în vârstă de 29 ani, presbiterul comunității Obârșeni jud. Tutova, a fost chemat de Domnul la odihnă pe ziua de 3 Februarie după o lungă suferință. Deși tânăr a fost un bun exemplu pentru frați și răbdarea și încrederea în Domnul nu l-au părăsit până în ultima clipă.

Mihail Hioară.